



Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 13 февруари 2020 г.
(OR. en)

6023/20

Междуинституционално досие:
2020/0022 (CNS)

CODIF 1
FISC 60
ECOFIN 81

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-н Jordi AYET PUIGARNAU, директор
Дата на получаване:	12 февруари 2020 г.
До:	Г-н Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2020) 49 final
Относно:	Предложение за ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане (кодифициран текст)

Приложено се изпраща на делегациите горепосоченото предложение на Комисията за кодификация (COM(2020) 49 final – 2020/0022 (CNS) и приложения 1 – 6).

Делегациите се приканват да изпратят бележките си по предложението за кодификация до петък, 20 март 2020 г., на следните адреси:

Codification@consilium.europa.eu **И** sj-codification@ec.europa.eu

На вниманието на делегациите се представя практическото ръководство относно кодификацията (док. 14722/14 + COR1).

Приложение: COM(2020) 49 final



Брюксел, 12.2.2020 г.
COM(2020) 49 final

2020/0022 (CNS)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

**относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане
(кодифициран текст)**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. В контекста на Европа на гражданите Комисията отдава голямо значение на опростяването и яснотата на правото на Съюза с оглед по-голямата му разбираемост и достъпност за гражданите, на които по този начин осигурява широки възможности да упражняват предоставените им специфични права.

Тази цел не може да бъде постигната, докато съществуват множество разпоредби, които след като са били изменени неколкократно и често съществено, продължават да се намират отчасти в първоначалния акт, отчасти в последващите го изменящи актове. Необходимо е проучване и сравнение на голям брой актове, за да се установи кои са действащите разпоредби.

Поради това кодификацията на разпоредби, претърпели чести изменения, е от съществено значение за яснотата и прозрачността на правото.

2. На 1 април 1987 г. Комисията реши¹ да инструктира своите служби да извършват кодификация на всички актове най-късно след десетото им изменение, като подчерта, че това е минимално изискване и че в интерес на яснотата и разбираемостта на разпоредбите, службите следва да положат усилия да кодифицират текстовете, за които са отговорни, в още по-кратки срокове.
3. Заключениета на Председателството на Европейския съвет в Единбург от (декември 1992 г.) потвърди това², като в тях беше подчертано значението на кодификацията, която осигурява правна сигурност по отношение на правото, приложимо към даден момент по даден въпрос.

Кодификацията трябва да се извършва при стриктно спазване на обичайния процес за приемане на актове на Съюза.

Предвид невъзможността за въвеждане на изменения по същество в актовете, предмет на кодификация, Европейският парламент, Съветът и Комисията решиха с междуинституционално споразумение от 20 декември 1994 г., че може да се прилага ускорена процедура за бързо приемане на кодифицираните актове.

4. Целта на настоящото предложение е да се извърши кодификация на Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 година относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО³. Новата директива ще замести различните актове, които са инкорпорирани в нея⁴; тя запазва напълно съдържанието на кодифицираните актове и се ограничава до тяхното обединяване, като внася единствено формални изменения, необходими за самото кодифициране.

¹ СОМ(87) 868 PV.

² Виж приложение 3 от част А на посочените заключения.

³ Включено в законодателната програма за 2019.

⁴ Виж приложение V към настоящото предложение.

5. Настоящото предложение за кодификация беше изработено на основата на предварителна консолидация на текста, на 23 официални езици, на Директива 2011/16/ЕС и изменящите я актове, с помощта на информационна система от Службата за публикации на Европейския съюз. При промяна на номерацията на членовете съответствието между старата и новата номерация е посочено в таблица на съответствието, която се съдържа в приложение VI към кодифицираната директива.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

**относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане
(кодифициран текст)**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално членове 113 и 115 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁵,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:



- (1) Директива 2011/16/ЕС на Съвета⁶ е била неколккратно и съществено изменяна⁷. С оглед постигане на яснота и рационалност посочената директива следва да бъде кодифицирана.

↓ 2011/16/ЕС съображение 3
(адаптиран)

- (2) ☒ Настоящата директива следва ☒ да предостави на държавите членки правомощията за успешно сътрудничество на международно равнище, с цел да се преодолеят отрицателните ефекти на постоянно нарастващата глобализация върху вътрешния пазар.

↓ 2011/16/ЕС съображение 6
(адаптиран)

- (3) ☒ Настоящата директива ☒ следва да се прилага към преките и непреките данъци, които все още не са предмет на законодателството на Съюза. За тази цел

⁵ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

⁶ Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 година относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО (ОВ L 64, 11.3.2011 г., стр. 1).

⁷ Вж. приложение IV.

настоящата директива е правилният инструмент за ефективно административно сътрудничество.

↓ 2011/16/ЕС съображение 7
(адаптиран)

- (4) Настоящата директива предвижда ясни и конкретни правила, уреждащи административното сътрудничество между държавите членки, с цел да се осигури , особено по отношение на обмена на информация, широко административно сътрудничество между държавите членки. Ясните правила следва да осигурят и възможност в обхвата да бъдат включени по-конкретно всички юридически и физически лица в Съюза, като се има предвид нарастващото многообразие на правни сдружения, които включват не само традиционни сдружения, като тръстове, фондации и инвестиционни фондове, но и всеки нов инструмент, който може да бъде създаден от данъкоплатци в държавите членки.
-

↓ 2011/16/ЕС съображение 8
(адаптиран)

- (5) Нужни са преки контакти между местните или националните служби на държавите членки, отговарящи за административното сътрудничество, като по правило комуникацията следва да се осъществява между централните звена за връзка. Липсата на преки контакти води до неефективност, непълноценно използване на инструментите за административно сътрудничество и забавяне на комуникацията. Между службите следва да се осъществяват преки контакти, за да се постигне по-ефикасно и по-бързо сътрудничество. Предоставянето на компетентност на отделите за връзка следва да се подчинява на националните разпоредби на всяка държава членка.
-

↓ 2011/16/ЕС съображение 9

- (6) При запитване от страна на друга държава членка, държавите членки следва да обменят информация относно отделни случаи и следва да направят необходимите разследвания, за да получат търсената информация. Стандартът за предполагаема значимост има за цел да осигури възможно най-широк обмен на информация по данъчни въпроси, като същевременно изясни, че държавите членки не следва да се ангажират с опити за извличане на информация (т.нар. „fishing expeditions“), нито да искат информация, която няма връзка с данъчните задължения на даден данъкоплатец. Въпреки че член 24 от настоящата директива съдържа процедурни изисквания, тези разпоредби трябва да се тълкуват свободно, за да не се възпрепятства ефективният обмен на информация.
-

↓ 2014/107/ЕС съображение 1
(адаптиран)

- (7) Трудностите, свързани с трансграничните случаи на данъчни измами и укриване на данъци, нараснаха значително и тази тенденция буди сериозно безпокойство както в рамките на Съюза, така и в световен мащаб. Доходите, които не се

декларират и не се облагат с данъци, значително намаляват националните данъчни приходи. Необходими са следователно ефикасност и ефективност на събирането на данъци. ☒ Освен това трудностите, свързани с трансграничните случаи на избягване на данъци, агресивното данъчно планиране и вредната данъчна конкуренция също нараснаха значително. Като цяло това затруднява държавите членки при прилагането на данъчни политики, които насърчават растежа ☒. Автоматичният обмен на информация представлява важен инструмент в това отношение и ☒ следва да бъде ☒ силно насърчен като бъдещия европейски и международен стандарт за прозрачност и обмен на информация в данъчната област.

↓ 2014/107/ЕС съображение 2
(адаптиран)

- (8) Значението на автоматичния обмен на информация като средство за борба с трансграничните случаи на данъчни измами и укриване на данъци беше признато и на международно равнище (Г-20 и Г-8). В резултат на преговорите между Съединените американски щати и няколко други държави, включително всички държави членки, по двустранни споразумения за автоматичен обмен с цел прилагане на Закона за спазване на данъчното законодателство на Съединените американски щати при откриване на сметки в чужбина (Foreign Account Tax Compliance Act, известен като „FATCA“), Г-20 възложи на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) да се основава на тези споразумения при разработване на единен световен стандарт за автоматичен обмен на данъчна информация.
-

↓ 2014/107/ЕС съображение 4
(адаптиран)

- (9) През 2014 г. ОИСР оповести ☒ различните ☒ елементи на световния стандарт за автоматичен обмен на информация за финансови сметки за данъчни цели, ☒ които включват ☒ типово споразумение между компетентните органи, общ стандарт за предоставяне на информация ☒ („ОСПИ“) ☒, коментари по типовото споразумение между компетентните органи и общия стандарт за предоставяне на информация и параметрите на информационните технологии за прилагане на световния стандарт. Цялостният пакет за световния стандарт беше одобрен от министрите на финансите и от управителите на централните банки на държавите от Г-20 през септември 2014 г.
-

↓ 2014/107/ЕС съображение 5
(адаптиран)

- (10) ☒ Настоящата ☒ директива на ☒ следва също така да ☒ предвиди задължителен автоматичен обмен на информация между държавите членки относно някои категории доход и капитал, държани от данъчнозадължени лица в държави членки, различни от държавата, на която са местни лица. Тя също така ☒ следва да ☒ утвърди поетапен подход за засилване на автоматичния обмен на информация чрез постепенното му разширяване към нови категории доход и капитал.

↓ 2014/107/ЕС съображение 9
(адаптиран)

- (11) С цел свеждане до минимум на разходите и административната тежест за данъчните администрации и за икономическите оператори, от решаващо значение е също така да се гарантира, че обхватът на автоматичния обмен на финансова информация в рамките на Съюза е в съответствие с международните тенденции. За постигането на тази цел държавите членки следва да изискват от своите финансови институции да прилагат правила за предоставяне на информация и комплексна проверка, които са в пълно съответствие с ОСПИ , разработен от ОИСР. Освен това обхватът на задължителния автоматичен обмен на информация следва да включи информацията, съдържаща се в типовото споразумение между компетентните органи и в ОСПИ . Всяка държава членка следва да има само един списък на вътрешно определени „непредоставящи информация финансови институции“ и „изключени сметки“, който да използва както при въвеждането на настоящата директива, така и при прилагането на други споразумения за въвеждане на световния стандарт.
-

↓ 2014/107/ЕС съображение 10

- (12) Категориите „предоставящи информация финансови институции“ и „сметки, за които се предоставя информация“, попадащи в обхвата на настоящата директива, са определени така, че да се ограничат възможностите за данъчнозадължените лица да избягват предоставянето на информация чрез прехвърляне на активи към финансови институции или чрез инвестиране във финансови продукти, които попадат извън обхвата на настоящата директива. Независимо от това определени финансови институции и сметки, за които има малък риск да се използват с цел укриване на данъци, следва да бъдат изключени от обхвата на настоящата директива. По принцип в настоящата директива не са включени прагови стойности, тъй като те лесно могат да бъдат заобиколени чрез разделяне на сметки в различни финансови институции. Финансовата информация, която трябва да се предоставя и обменя, засяга не само всички свързани доходи (лихви, дивиденди и други подобни видове доход), но също и наличностите по сметки и постъпленията от продажба на „финансови активи“, за да се уредят и случаите, когато данъчнозадълженото лице се опитва да скрие капитал, който сам по себе си представлява доход или активи, данъкът върху които е укрит. Следователно обработването на информация съгласно настоящата директива е необходимо и пропорционално на целта да се даде възможност на данъчните администрации на държавите членки да идентифицират правилно и недвусмислено съответните данъчнозадължени лица, да въведат и прилагат своите закони за данъчно облагане в трансгранични ситуации, да направят оценка на вероятността от укриване на данъци и да избягват ненужните допълнителни разследвания.
-

↓ 2014/107/ЕС съображение 11

- (13) „Предоставящите информация финансови институции“ могат да изпълняват задълженията си за информиране по отношение на физически „лица, за които се

предоставя информация“, като използват условията и реда за комуникация, включително по отношение на нейната честота, предвидени от вътрешните им процедури в съответствие с националното им право.

↓ (ЕС) 2015/2376
съображение 1 (адаптиран)

- (14) Издаването на предварителни данъчни становища, които улесняват последователното и прозрачно прилагане на закона, е обичайна практика, включително в Съюза. Като създава сигурна среда за стопанската дейност, по-голямата яснота на данъчното законодателство за данъчнозадължените лица може да стимулира инвестициите и спазването на закона и следователно да спомогне за изпълнението на целта за по-нататъшно развитие на единния пазар на Съюза на базата на принципите и основните свободи, върху които са изградени договорите. При все това, данъчните становища във връзка със стопански структури, създавани въз основа на данъчни съображения, в някои случаи доведоха до ниско равнище на данъчно облагане на изкуствено завишен доход в държавата, която издава, изменя или подновява данъчното становище, както и до изкуствено занижаване на облагаемия доход в други свързани държави. ☒ Поради това е необходимо високо равнище на ☒ прозрачност.
-

↓ (ЕС) 2015/2376
съображение 7

- (15) Данъчнозадължените лица имат право да използват предварителни трансгранични данъчни становища или предварителни споразумения за ценообразуване например по време на процеса на данъчно облагане или данъчните одити, при условие че фактите, на които се основават предварителното трансгранично данъчно становище или предварителните споразумения за ценообразуване, са били представени точно и данъчнозадължените лица спазват условията на предварителните трансгранични данъчни становища или предварителните споразумения за ценообразуване.
-

↓ (ЕС) 2015/2376
съображение 8 (адаптиран)

- (16) Държавите членки ☒ следва да ☒ обменят информация, независимо от това дали данъкоплатецът спазва условията на предварително трансгранично данъчно становище или предварително споразумение за ценообразуване.
-

↓ (ЕС) 2015/2376
съображение 10 (адаптиран)

- (17) За да може задължителният автоматичен обмен на информация относно предварителни трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване да изиграе пълноценно своята роля, информацията следва да се съобщава веднага след тяхното издаване, изменение или подновяване, като поради това за съобщаването на информацията следва да бъдат определени редовни интервали.

↓ (ЕС) 2015/2376
съображение 11

- (18) От съображения за правна сигурност, при спазване на набор от много строги условия, е целесъобразно от задължителния автоматичен обмен да бъдат изключени двустранни или многостранни предварителни споразумения за ценообразуване с трети държави, попадащи в рамката на съществуващите международни договори с тези държави, когато разпоредбите на посочените договори не позволяват разкриването на получена съгласно същия договор информация на държава трета страна. В тези случаи обаче следва да се обменя информацията по член 9, параграф 5, отнасяща се до искания, които водят до издаването на такива двустранни или многостранни предварителни споразумения за ценообразуване. Следователно в такива случаи информацията, която се предоставя, следва да бъде съпроводена с указанието, че се предоставя въз основа на такова искане.

↓ (ЕС) 2015/2376
съображение 13 (адаптиран)

- (19) В стандартния формуляр за задължителен автоматичен обмен на информация за предварителни трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване следва да се вземе предвид извършената работа в рамките на Форума на ОИСР относно вредните данъчни практики, в контекста на Плана за действие за борба със свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби („Плана за действие срещу BEPS“) . Уместно е също да се работи в тясно сътрудничество и по координиран начин с ОИСР, и то не само в областта на разработването на такъв стандартен формуляр за задължителен автоматичен обмен на информация. Крайната цел следва да бъде създаването на равнопоставени условия на конкуренция в световен мащаб, като Съюзът следва да поеме водеща роля и да настоява подлежащата на автоматичен обмен информация относно предварителни трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване да има доста широк обхват.

↓ (ЕС) 2015/2376
съображение 14

- (20) Държавите членки следва да обменят основна информация, като ограничен набор от основна информация следва се съобщава и на Комисията. Това следва да позволи на Комисията във всеки един момент да наблюдава и оценява ефективното прилагане на задължителния автоматичен обмен на информация относно предварителни трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване. Получената от Комисията информация обаче не следва да се използва за никакви други цели. Съобщаването на тази информация освен това не освобождава дадена държава членка от задълженията ѝ да уведомява Комисията за държавните помощи.

↓ (ЕС) 2015/2376
съображение 16 (адаптиран)

- (21) Когато е необходимо, след етапа на задължителния автоматичен обмен на информация за предварителни трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване , държава членка следва да може да се позове на член 5, отнасящ се до обмена на информация при поискване, за да получи допълнителна информация, включително пълния текст на предварителните трансгранични становища или предварителните споразумения за ценообразуване, от държавата членка, която ги е издала.
-

↓ (ЕС) 2015/2376
съображение 18

- (22) Държавите членки следва да предприемат всички разумни мерки, необходими за отстраняване на пречките, които биха могли да възпрепятстват ефективния и възможно най-широкообхватен задължителен автоматичен обмен на информация относно предварителни трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване.
-

↓ (ЕС) 2015/2376
съображение 19 (адаптиран)

- (23) За да се подпомогне ефективното използване на ресурсите, да се улесни обменът на информация и да се избегне необходимостта държавите членки поотделно да извършват сходни по характер промени в националните си системи за съхраняване на информация, следва да се предвиди специална разпоредба за централен регистър, който да е достъпен за всички държави членки и Комисията и в който държавите членки следва да въведат и съхраняват информацията, вместо да обменят посочената информация по защитена електронна поща.
-

↓ (ЕС) 2016/881 съображение 2

- (24) Тъй като многонационалните групи от предприятия („МГП“) извършват дейност в различни държави, те имат възможност да използват практики за агресивно данъчно планиране, до които националните дружества нямат достъп. При това положение националните дружества, които обикновено са малки и средни предприятия (МСП), могат да се окажат особено силно засегнати, тъй като данъчната им тежест е по-висока от тази на „МГП“. От друга страна, всички държави членки могат да понесат загуба на приходи, като съществува и риск от ко

н конкуренция за привличане на „МГП“ чрез предлагането на допълнителни данъчни предимства.

↓ (ЕС) 2016/881 съображение 3

- (25) Данъчните органи на държавите членки се нуждаят от изчерпателна и адекватна информация относно структурата на „МГП“, политиката им за трансферно ценообразуване и вътрешните им сделки в рамките на Съюза и извън него. Тази информация ще даде възможност на данъчните органи да противодействат на вредните данъчни практики чрез промени в законодателството или подходящи оценки на риска и данъчни одити, както и да определят дали предприятията са участвали в практики, водещи до изкуствено прехвърляне на значителни по размер печалби в по-облагодетелствани в данъчно отношение райони.
-

↓ (ЕС) 2016/881 съображение 4
(адаптиран)

- (26) ☒ Високо равнище на ☒ прозрачност спрямо данъчните органи би могло да стимулира „МГП“ да се откажат от някои практики и да заплащат своя справедлив дял от данъците в държавата, в която реализират печалби. Затова ☒ осигуряването ☒ на прозрачността за „МГП“ представлява съществена част от усилията за овладяване на проблема със свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби.
-

↓ (ЕС) 2016/881 съображение 5
(адаптиран)

- (27) В резолюцията на Съвета и на представителите на правителствата на държавите членки по отношение на Кодекса за поведение относно документацията за целите на трансферното ценообразуване при свързани предприятия в Европейския съюз (ДТЦ в ЕС)⁸ е предвиден метод, чрез който „МГП“ в Съюза могат да предоставят на данъчните органи информация за глобалната стопанска дейност и политиките за трансферно ценообразуване („главното досие“), както и информация за конкретните сделки на местното образувание („местното досие“). ДТЦ в ЕС обаче не предвижда никакъв механизъм за предоставяне на отчети по държави.
-

↓ (ЕС) 2016/881 съображение 7

- (28) С оглед на по-ефикасното използване на публичните ресурси и намаляването на административната тежест за „МГП“, задължението за предоставяне на информация следва да се прилага само за „МГП“, чийто годишен приход на консолидирана основа е над определен размер. С настоящата директива следва

⁸ Резолюция на Съвета и на представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, от 27 юни 2006 г. относно Кодекса за поведение относно документацията за целите на трансферното ценообразуване при свързани предприятия в Европейския съюз (ДТЦ в ЕС) (ОВ С 176, 28.7.2006 г., стр. 1).

да се гарантира, че се събира една и съща информация, която се предоставя своевременно на данъчните администрации в целия Съюз.

↓ (ЕС) 2016/881 съображение 8

- (29) За да се обезпечи правилното функциониране на вътрешния пазар, Съюзът трябва да осигури лоялна конкуренция между „МГП“ на Съюза и другите „МГП“, които са установили на територията на Съюза едно или повече от своите образувания. Поради това задължението за предоставяне на информация следва да се прилага и за двата вида „МГП“. При все това, за да се осигури плавен преход, държавите членки следва да могат да отложат с една година задължението за предоставяне на информация за „съставно образувание“, което е местно лице на държава членка и което не е „крайно образувание майка“ на „МГП“ или „заместващо образувание майка“.
-

↓ (ЕС) 2016/881
съображение 12

- (30) Във всеки отделен случай задължителният автоматичен обмен между държавите членки на отчетите по държави следва да включва предоставянето на определен набор от основни данни, до които да имат достъп онези държави членки, в които, въз основа на информацията в съответния отчет, едно или повече принадлежащи към „МГП“ образувания са или местни лица за данъчни цели, или подлежат на данъчно облагане по отношение на стопанската дейност, която извършват чрез място на стопанска дейност на „МГП“.
-

↓ (ЕС) 2016/881
съображение 13 (адаптиран)

- (31) За да се сведат до минимум разходите и административната тежест както за данъчните администрации, така и за „МГП“, е необходимо да се предвидят съобразени с международните тенденции правила и да се насърчи тяхното прилагане. На 19 юли 2013 г. ОИСР публикува План за действие срещу BEPS, който представлява важна инициатива за промяна на съществуващите данъчни правила в международен мащаб. На 5 октомври 2015 г. ОИСР представи окончателните си доклади, които бяха одобрени от финансовите министри на държавите от Г-20. По време на срещата, проведена на 15 и 16 ноември 2015 г., пакетът на ОИСР беше подкрепен и от лидерите на Г-20.
-

↓ (ЕС) 2016/881
съображение 14 (адаптиран)

- (32) В резултат на работата по мярка 13 от Плана за действие срещу BEPS беше създаден набор от стандарти относно предоставянето на информация за „МГП“, включително главното досие, местното досие и отчета по държави. Затова е уместно стандартите на ОИСР да се вземат предвид във връзка с правилата относно отчетите по държави.

↓ (ЕС) 2016/881
съображение 15

- (33) Когато „съставно образуване“ не може да получи или да придобие цялата информация, необходима за изпълнението на изискването за предоставяне на информация съгласно настоящата директива, държавите членки биха могли да сметат, че това показва необходимостта от оценка на рисковете от високо ниво относно трансферното ценообразуване и други рискове относно свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби, свързани с тази „МГП“.
-

↓ (ЕС) 2016/881
съображение 16

- (34) След като държава членка прецени, че друга държава членка системно не предоставя автоматично отчетите по държави, тя следва да положи усилия да се консултира с тази държава членка.
-

↓ (ЕС) 2016/881
съображение 17

- (35) При действията на Съюза в областта на предоставянето на отчети по държави следва да продължи да се обръща специално внимание на бъдещите промени на равнището на ОИСР. При изпълнението на настоящата директива държавите членки следва да използват окончателния доклад от 2015 г. по мярка 13 от проекта на ОИСР/Г-20 относно свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби, който беше разработен от ОИСР, като средство за онагледяване или тълкуване на настоящата директива, както и с цел съгласуването ѝ изпълнение в държавите членки.
-

↓ (ЕС) 2016/881
съображение 20 (адаптиран)

- (36) Поради това обхватът на задължителния обмен на информация следва да включва автоматичния обмен на информация относно отчетите по държави.
-

↓ (ЕС) 2016/881
съображение 21 (адаптиран)

- (37) Годишните отчети на държавите членки до Комисията съгласно член 27 от настоящата директива следва да съдържат подробна информация относно обхвата на предоставянето на отчети на местно ниво съгласно член 10 и приложение III, раздел II, точка 1, както и списък на всички юрисдикции, на които са местни лица „крайните предприятия майки“ на установени в Съюза „съставни образувания“, но не са били подадени или обменени пълни отчети.

↓ (ЕС) 2018/822 съображение 3
(адаптиран)

- (38) Като се има предвид, че повечето от договореностите за потенциално агресивно данъчно планиране излизат извън границите на една юрисдикция, автоматичният обмен на информация между данъчните органи на различни държави членки е от решаващо значение, за да получат информацията, която ще им позволи да предприемат действия при констатирани агресивни данъчни практики.
-

↓ (ЕС) 2018/822 съображение 4

- (39) В Декларацията от Бари от 13 май 2017 г. на държавите от Г-7 относно борбата с данъчни престъпления и други незаконни финансови потоци към ОИСР беше отправено искане да започне обсъждане на възможни начини за справяне с договорености, чиято цел е да се избегне оповестяването на информация по ОСПИ или прикриване на действителните собственици чрез непрозрачни структури, като се обмислят също така примерни правила за задължително оповестяване, основани на възприетия подход по отношение на договореностите за отклонение от данъчно облагане, посочен в доклада на ОИСР по мярка 12 от Плана за действие срещу BEPS.
-

↓ (ЕС) 2018/822 съображение 5
(адаптиран)

- (40) Необходимо е да се припомни, че някои финансови посредници и други данъчни консултанти активно подпомагат техните клиенти да укриват парични средства в офшорни зони.
-

↓ (ЕС) 2018/822 съображение 6
(адаптиран)

- (41) Оповестяването на трансграничните договорености за потенциално агресивно данъчно планиране може реално да подпомогне усилията за създаване във вътрешния пазар на среда на справедливо данъчно облагане. Поради тази причина следва да бъде въведено задължение за посредниците да уведомяват данъчните органи относно някои трансгранични договорености, които биха могли да се използват за целите на агресивното данъчно планиране. След задължителното оповестяване, данъчните органи следва да обменят получената информация с колегите си в другите държави членки. С тези правила следва да се подобри и ефективността на ОСПИ. Освен това е изключително важно Комисията да получи достъп до достатъчно количество информация, за да може да следи за правилното действие на настоящата директива. Достъпът на Комисията до такава информация не освобождава дадена държава членка от задължението ѝ да уведомява Комисията за държавните помощи.

↓ (ЕС) 2018/822 съображение 7
(адаптиран)

- (42) Безспорно е че е по-вероятно оповестяването на трансграничните договорености за потенциално агресивно данъчно планиране да постигне търсения възпиращ ефект, когато съответната информация достигне до данъчните органи на ранен етап, т.е. преди договореностите да започнат да се прилагат на практика. За улесняване на работата на администрациите на държавите членки последващият автоматичен обмен на информацията относно тези договорености следва да се извършва на тримесечие.
-

↓ (ЕС) 2018/822 съображение 8

- (43) С цел да се гарантира правилното функциониране на вътрешния пазар и да се предотвратят пропуски в предложената нормативна уредба, задължението за оповестяване следва да бъде наложено на всички участници, които обичайно участват в изготвянето, предлагането на пазара, организирането или управлението на прилагането на подлежащата на оповестяване трансгранична сделка или на поредица от такива сделки, както и на лицата, които оказват съдействие или предоставят консултации. Не бива да се пренебрегва фактът, че в определени случаи задължението за оповестяване няма да може да бъде наложено на посредника поради наличието на нормативно установено задължение за професионална тайна или поради липсата на посредник, когато данъчнозадълженото лице само изготвя и прилага схемата. Изключително важно е при такива обстоятелства данъчните органи да запазят възможността да получават информацията относно данъчните договорености, които може да са свързани с агресивно данъчно планиране. Поради това е необходимо в подобни случаи задължението за оповестяване да се прехвърли върху данъчнозадълженото лице, което извлича ползи от тази договореност.
-

↓ (ЕС) 2018/822 съображение 9

- (44) С времето договореностите за агресивно данъчно планиране стават все по-сложни и търпят непрекъснати промени и корекции в отговор на мерките за противодействие от страна на данъчните органи. Поради това би било по-ефективно договореностите за потенциално агресивно данъчно планиране да бъдат обхванати чрез изготвяне на списък с характеристиките и елементите на сделките, които представляват явен признак за отклонение от данъчно облагане или данъчни злоупотреби, вместо да се въвежда определение на понятието „агресивно данъчно планиране“. Тези признаци се наричат „типични белези“.
-

↓ (ЕС) 2018/822
съображение 10 (адаптиран)

- (45) Като се има предвид, че основната цел на настоящата директива по отношение на оповестяването на трансграничните договорености за потенциално агресивно данъчно планиране следва да бъде гарантирането на правилното функциониране на вътрешния пазар, от решаващо значение е регулирането на равнището на Съюза да не надхвърля необходимото за постигане на предвидените цели. Ето

защо общите изисквания за оповестяване следва да бъдат ограничени само до трансгранични ситуации, т.е. ситуации с участието на повече от една държава членка или с участието на държава членка и трета държава. При такива обстоятелства може да се обоснове необходимостта от въвеждането на общ набор от норми вместо уреждане на въпроса на национално равнище, предвид потенциалното въздействие върху функционирането на вътрешния пазар. Държавите членки могат да приемат допълнителни национални мерки за оповестяване от подобно естество, но информацията, събрана в допълнение към подлежащата на оповестяване в съответствие с настоящата директива, не следва да се съобщава автоматично на компетентните органи на другите държави членки. Тази информация може да се обменя в съответствие с приложимите правила при обмен на информация при поискване или при спонтанен обмен на информация.

↓ (ЕС) 2018/822
съображение 11

- (46) Като се има предвид, че оповестените договорености следва да са с трансгранично измерение, е важно съответната информация да се предоставя на данъчните органи в другите държави членки, за да се гарантира, че настоящата директива възпира максимално ефективно практиките на агресивно данъчно планиране.

↓ ЕС) 2018/822 съображение 13
(адаптиран)

- (47) За да се сведат до минимум разходите и административната тежест както за данъчните администрации, така и за посредниците, и да се гарантира, че настоящата директива ефективно възпира практиките на агресивно данъчно планиране, обхващат на автоматичния обмен на информация за подлежащите на оповестяване трансгранични договорености в рамките на Съюза следва да бъде съобразен с международните тенденции. Следва да бъде установен типичен белег, който да обхваща договорености, предназначени да заобиколят задълженията за оповестяване, включващи автоматичен обмен на информация. За целите на този типичен белег споразуменията относно автоматичния обмен на информация за финансови сметки въз основа ОСПИ следва да се третира като равностойни на задълженията за оповестяване, предвидени в член 8, параграф 4 и в приложение I. При въвеждането на частите от настоящата директива, насочени към договорености за избягване на ОСПИ и договорености с участието на юридически лица или правни форми или други сходни структури, държавите членки биха могли да използват работата на ОИСР, и по-конкретно нейните примерни правила за задължително оповестяване на договореностите за избягване на ОСПИ и непрозрачните офшорни структури и коментара към тях като източник на примери или на тълкуване, с цел осигуряване на последователно прилагане в отделните държави членки, доколкото тези текстове са в съответствие с разпоредбите на правото на Съюза.

↓ (ЕС) 2018/822
съображение 14 (адаптиран)

- (48) Въпреки че прякото данъчно облагане остава от компетентността на държавите членки, целесъобразно е да се въведе позоваване на нулева или почти нулева ставка на корпоративния данък единствено с цел ясно да се определи обхватът на типичния белег, включващ договорености, свързани с трансгранични сделки, които следва да подлежат на оповестяване съгласно настоящата директива от посредници или, според случая, от данъчнозадължени лица, и за които компетентните органи следва автоматично да обменят информация. Освен това следва да се припомни, че за трансграничните договорености за агресивно данъчно планиране, при които основната цел или една от основните цели е получаване на данъчно облекчение, което противоречи на предмета или целта на приложимия данъчен закон, се прилага общото правило за борба със злоупотребите в член 6 от Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета⁹.
-

↓ 2011/16/ЕС съображение 11
(адаптиран)

- (49) Следва да се поощрява спонтанният обмен на информация между държавите членки.
-

↓ 2011/16/ЕС съображение 12

- (50) Следва да се установят срокове за предоставяне на информация съгласно настоящата директива, за да се гарантира, че обменът на информация е навременен, а оттам и ефективен.
-

↓ 2011/16/ЕС съображение 13

- (51) Важно е длъжностни лица от данъчната администрация на една държава членка да бъдат допускани на територията на друга държава членка.
-

↓ 2011/16/ЕС съображение 14

- (52) Тъй като данъчното положение на едно или повече данъчнозадължени лица, установени в различни държави членки, често представлява общ или допълващ се интерес, следва да се предостави възможност две или повече държави членки, по взаимно съгласие и на доброволен принцип, да извършват паралелни проверки на тези лица.
-

↓ 2011/16/ЕС съображение 15

- (53) С оглед на законовите изисквания в някои държави членки данъкоплатецът да бъде информиран за решенията и актовете относно данъчните му задължения и
-

⁹ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 г. за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 19.7.2016 г., стр. 1).

на произтичащите от това трудности за данъчните власти, включително и в случаите, когато данькоплатецът се е преместил в друга държава членка, е желателно при тези обстоятелства данъчните власти да могат да разчитат на сътрудничеството на компетентните органи на държавата членка, в която данькоплатецът се е преместил.

↓ (ЕС) 2015/2376
съображение 15

- (54) Предоставянето на обратна информация от страна на държавата получател до държавата подател на информацията, е необходим елемент от ефективното функциониране на системата за автоматичен обмен. Във връзка с това е целесъобразно да се подчертае, че компетентните органи на държавите членки следва веднъж годишно да изпращат на останалите заинтересовани държави членки обратна информация във връзка с автоматичния обмен на информация. На практика тази задължителна обратна информация следва да се изпраща въз основа на определени на двустранна основа договорености.
-

↓ 2011/16/ЕС съображение 17

- (55) Необходимо е държавите членки и Комисията взаимно да си сътрудничат при постоянното разглеждане на процедурите за сътрудничество и при обмена на опит и най-добри практики в разглежданите области.
-

↓ 2011/16/ЕС съображение 18

- (56) В интерес на ефективността на административното сътрудничество е важно информацията и документите, получени по силата на настоящата директива, да могат, при спазване на установените в настоящата директива ограничения, да бъдат използвани и за други цели в държавите членки, които ги получават. Важно е също, при определени условия, държавите членки да могат да предоставят тази информация на трета държава.
-

↓ 2011/16/ЕС съображение 19

- (57) Случаите, в които запитана държава членка може да откаже да предостави информация, следва да бъдат ясно посочени и ограничени, като се имат предвид определени частни интереси, които следва да бъдат защитени, а също и общественият интерес.
-

↓ 2011/16/ЕС съображение 20

- (58) Държава членка обаче не следва да отказва да предоставя информация, защото тя не представлява национален интерес или защото информацията се държи от банка, друга финансова институция, лице, посочено или действащо като агент или доверено лице, или защото се отнася до капиталови дялове на лице.

↓ 2011/16/ЕС съображение 21

- (59) Настоящата директива съдържа минимални норми и поради това не следва да засяга правото на държавите членки да поддържат с други държави членки отношения на по-широко сътрудничество в съответствие с националното си законодателство или в рамките на двустранни или многостранни споразумения, сключени с други държави членки.
-

↓ 2011/16/ЕС съображение 22

- (60) Освен това следва да се поясни, че ако държава членка предоставя по-широко сътрудничество на трета държава от сътрудничеството, предвидено в настоящата директива, тя не следва да отказва същото по-широко сътрудничество на други държави членки, които желаят да установят такива отношения на по-широко взаимно сътрудничество.
-

↓ 2011/16/ЕС съображение 23

- (61) Обменът на информация следва да се извършва посредством стандартизирани формуляри, формати и канали за комуникация.
-

↓ (ЕС) 2016/2258
съображение 2 (адаптиран)

- (62) Когато титулярят на сметката е посредническа структура, финансовите институции следва да направят подробен преглед на тази структура и да установят и докладват нейните действителни собственици. За този важен елемент от прилагането на настоящата директива се разчита на информация за борба с изпирането на пари, получена съгласно Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета¹⁰, за установяване на действителните собственици.
-

↓ (ЕС) 2016/2258
съображение 3 (адаптиран)

- (63) За да се гарантира ефективно наблюдение на прилагането от страна на финансовите институции на процедурите за комплексна проверка, предвидени в настоящата директива, данъчните органи се нуждаят от достъп до информацията за борба с изпирането на пари. При липсата на такъв достъп, тези органи не са в състояние да наблюдават, одитират и потвърдят, че финансовите институции прилагат правилно настоящата директива чрез правилно установяване и докладване на действителните собственици на посредническите структури.
-

¹⁰ Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).

↓ (ЕС) 2016/2258
съображение 4 (адаптиран)

- (64) В обхвата на настоящата директива се включват и други видове обмен на информация и форми на административно сътрудничество между държавите членки. Достъпът до информация за борба с изпирането на пари, с която разполагат субектите съгласно Директива (ЕС) 2015/849, в рамките на административното сътрудничество в областта на данъчното облагане следва да гарантира, че данъчните органи имат повече възможности да изпълняват задълженията си съгласно настоящата директива, както и да противодействат по-ефективно на данъчните измами и отклонението от данъчно облагане.

↓ (ЕС) 2016/2258
съображение 5 (адаптиран)

- (65) Данъчните органи следва да имат достъп до информацията, процедурите, документите и механизмите за борба с изпирането на пари, за да могат те да изпълняват задълженията си по наблюдение на правилното прилагане на настоящата директива и за да се осигури функционирането на всички форми на административно сътрудничество, установени в нея .

↓ 2011/16/ЕС съображение 24

- (66) Следва да се извършва оценка на ефективността на административното сътрудничество, по специално въз основа на статистически данни.

↓ 2011/16/ЕС съображение 27
(адаптиран)

- (67) Обменът на информация, предвиден в настоящата директива, е предмет на Регламенти (ЕС) 2016/679¹¹ и (ЕС) 2018/1725¹² на Европейския парламент и на Съвета. Въпреки това е необходимо да се имат предвид ограниченията на определени права и задължения, определени в Регламент (ЕС) 2016/679 с цел защита на интересите, посочени в член 23, параграф 1, буква д) от посочения регламент. Тези ограничения са необходими и пропорционални предвид потенциалните загуби на приходи за държавите членки и предвид решаващата роля на информацията, попадаща в обхвата на настоящата директива, за ефективността на борбата срещу измамите.

¹¹ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

¹² Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

↓ 2014/107/ЕС съображение 12

- (68) „Предоставящите информация финансови институции“, изпращащите държави членки и получаващите държави членки, в качеството си на администратори на данни, следва да съхраняват информацията, която е обработена в съответствие с настоящата директива, за срок, не по-дълъг от необходимия за постигането на нейните цели. Предвид различията между законодателствата на държавите членки максималният срок на съхранение следва да се определи въз основа на давностните срокове, предвидени в националното законодателство в областта на данъчното облагане на отделните администратори на данни.
-

↓ (ЕС) 2016/881
съображение 22 (адаптиран)

- (69) Обменената съгласно настоящата директива информация не следва да води до разкриването на търговска, промишлена или служебна тайна, или на търговски процес, или на информация, чието разкриване би било в разрез с обществения ред.
-

↓ (ЕС) 2016/881 съображение 9

- (70) Държавите членки следва да установят правила относно санкциите, приложими при нарушения на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива, и да гарантират, че тези санкции се прилагат. Докато изборът на санкции е по усмотрение на държавите членки, предвидените санкции следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.
-

↓ 2014/107/ЕС съображение 13

- (71) При въвеждането на настоящата директива държавите членки следва да използват коментарите по типовото споразумение между компетентните органи и общия стандарт за предоставяне на информация, разработени от ОИСР, като средство за привеждане на примери или тълкуване и с цел осигуряване на съгласуваност в прилагането в отделните държави членки. Действията на Съюза в тази област следва да продължат да са съобразени по-специално с бъдещите тенденции на равнището на ОИСР.
-

↓ (ЕС) 2018/822
съображение 16 (адаптиран)

- (72) За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на настоящата директива, и по-специално за автоматичния обмен на информация между данъчните органи, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за приемане на стандартни формуляри с ограничен брой елементи, включително правилата относно езиковия режим. По същата причина на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия да приема необходимите практически правила за актуализирането общата комуникационна мрежа и на централния регистър за административно сътрудничество в областта на данъчното облагане. Тези правомощия следва да

бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета¹³.

↓ (ЕС) 2016/2258
съображение 6

- (73) В настоящата директива се зачитат основните права и се спазват принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз. Когато с настоящата директива се изисква достъпът до лични данни от страна на данъчните органи да бъде предвиден в законодателството, това не означава непременно приемането от страна на парламента на нормативен акт, без да се засягат разпоредбите на конституционния ред на съответната държава членка. Все пак, съответното законодателство следва да бъде ясно и точно и прилагането му следва да бъде ясно и предвидимо за засегнатите лица, в съответствие със съдебната практика на Съда на Европейския съюз и Европейския съд по правата на човека.
-

↓ (ЕС) 2015/2376
съображение 23

- (74) Доколкото целта на настоящата директива, а именно ефикасно административно сътрудничество между държавите членки при условия, които са съвместими с правилното функциониране на вътрешния пазар, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а предвид необходимостта от уеднаквяване и ефективност може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
-

↓

- (75) Настоящата директива не засяга задълженията на държавите членки относно сроковете за транспониране в националното законодателство и датите на прилагане на директивите, посочени в приложение V, част Б,

¹³ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

1. С настоящата директива се определят правилата и процедурите, посредством които държавите членки си сътрудничат помежду си с оглед на обмена на информация, която има предполагаема значимост за администриране и прилагане на националните закони на държавите членки относно данъците, посочени в член 2.
2. С настоящата директива се определят също разпоредбите за обмен на информацията, посочена в параграф 1, по електронен път, както и правилата и процедурите, посредством които държавите членки и Комисията си сътрудничат по въпроси, свързани с координацията и оценката.
3. Настоящата директива не засяга прилагането в държавите членки на правилата за взаимопомощ по наказателноправни въпроси. Тя не засяга и изпълнението на каквито и да е задължения на държавите членки за по-широко административно сътрудничество, произтичащи от други правни инструменти, включително двустранни или многостранни споразумения.

Член 2

Обхват

1. Настоящата директива се прилага за всякакъв вид данъци, налагани от държавите членки или от тяхно име, или от териториални или административни подразделения на държавите членки, включително органите на местната власт.
2. Независимо от параграф 1 настоящата директива не се прилага за данък добавена стойност и мита, нито за акцизи, които са предмет на друго законодателство на Съюза в областта на административното сътрудничество между държавите членки. Директивата не се прилага също за вноските за задължително социално осигуряване, платими на държава членка или на подразделение на държавата членка, или на социалноосигурителните институти, създадени от публичното право.
3. При никакви обстоятелства не се тълкува, че данъците, посочени в параграф 1, включват:
 - а) такси, като например такси за удостоверения и други документи, издавани от публичните органи;
 - б) такси с договорно естество, като например заплащане на обществени услуги.
4. Настоящата директива се прилага към посочените в параграф 1 данъци, наложени на територията, към която се прилагат Договорите, както е предвидено в член 52 от Договора за Европейския съюз.

Член 3

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- 1) „компетентен орган“ на държава членка е органът, посочен като такъв от държавата членка. Когато действат по силата на настоящата директива, централното звено за връзка, отделът за връзка или компетентното длъжностно лице също се считат за компетентни органи по делегация в съответствие с член 4;
- 2) „централно звено за връзка“ е службата, посочена като такава, натоварена с основната отговорност за осъществяване на контактите с останалите държави членки в областта на административното сътрудничество;
- 3) „отдел за връзка“ е всяка друга служба освен централното звено за връзка, посочена като такава, натоварена с осъществяването на пряк обмен на информация съгласно настоящата директива;
- 4) „компетентно длъжностно лице“ е всяко длъжностно лице, упълномощено да осъществява пряк обмен на информация съгласно настоящата директива;
- 5) „запитващ орган“ е централното звено за връзка, отдел за връзка или всяко компетентно длъжностно лице на държава членка, които отправят искане за съдействие от името на компетентния орган;
- 6) „запитан орган“ е централното звено за връзка, отдел за връзка или всяко компетентно длъжностно лице на държава членка, които получават искане за съдействие от името на компетентния орган;
- 7) „административно разследване“ са всички видове инспекции, проверки и други действия, предприети от държавите членки при изпълнение на техните правомощия с оглед осигуряване на правилното прилагане на данъчното законодателство;
- 8) „обмен на информация при поискване“ е обмен на информация въз основа на искане, отправено от запитващата държава членка към запитаната държава членка за конкретен случай;

↓ (ЕС) 2016/881 чл. 1 т. 1

- 9) „автоматичен обмен на информация“ означава:

↓ (ЕС) 2018/822 чл. 1, т. 1,
буква а), подточка i)

- a) за целите на член 8, параграф 1 и членове 9, 10 и 11 системно предоставяне на друга държава членка на предварително определена информация, без предварително отправено искане, на предварително определени редовни интервали от време. За целите на член 8, параграф 1 използването на понятието „налична информация“ се отнася за информация в данъчните регистри на предоставящата я държава членка, която е достъпна в съответствие с процедурите за събиране и обработване на информация в тази държава членка;

↓ (ЕС) 2016/881 чл. 1 т. 1

- б) за целите на член 8, параграф 4 системно предоставяне на предварително определена информация относно местни лица на други държави членки на съответната държава членка, на която те са местни лица, без предварително отправено искане, на предварително определени редовни интервали от време;
-

↓ (ЕС) 2018/822 чл. 1, т. 1,
буква а) подточка ii) (адаптиран)

- в) за целите на разпоредбите на настоящата директива, различни от разпоредбите на член 8, параграфи 1 и 4 и на членове 9, 10 и 11 системно предоставяне на предварително определена информация ☒ посочено в ☒ букви а) и б).
-

↓ (ЕС) 2016/881 чл. 1 т. 1
→₁ (ЕС) 2018/822 чл. 1, т. 1,
буква а), подточка iii)

→₁ В контекста на член 8, параграфи 4 и 7, член 25, параграф 2, член 30, параграфи 3 и 4 и приложение IV понятията, оградени с кавички, имат същото значение като в съответните определения, установени в приложение I. ← В контекста на член 10 и приложение III понятията, оградени с кавички, имат същото значение като в съответните определения, установени в приложение III;

↓ 2011/16/ЕС (адаптиран)

- 10) „спонтанен обмен на информация“ е несистемно предаване на информация на друга държава членка по всяко време и без предварително отправено искане;
- 11) „лице“ е:
- а) физическо лице;
 - б) юридическо лице;
 - в) когато действащото законодателство предвижда такава възможност, сдружение на лица, за което е признато правото да извършва правни действия, но без статут на юридическо лице;
 - г) всяка друга правна договореност, независимо от нейното естество и форма и без значение дали има правосубектност, притежаваща или управляваща активи, които, в т.ч. и полученият от тях доход, подлежат на облагане с който и да е от данъците, попадащи в обхвата на настоящата директива;
- 12) „по електронен път“ е използването на електронно оборудване за обработка, включително цифрова компресия, и за съхраняване на данни, както и използването на проводници, радиопредаване, оптични технологии или други електромагнитни средства;

- 13) „мрежа CCN“ е обща платформа, която се основава на обща комуникационна мрежа (CCN), разработена от Съюза за предаването на всякакви данни по електронен път между компетентните органи в областта на митническото и данъчното облагане;

↓ (ЕС) 2015/2376 чл. 1, т. 1,
буква б) (адаптиран)

- 14) „предварително трансгранично данъчно становище“ означава споразумение, уведомление или друг инструмент или действие с подобен ефект, включително ако е издадено, изменено или подновено в рамките на данъчен одит, и което отговаря на следните условия:

- а) е издадено, изменено или подновено от правителството или данъчната администрация на държава членка или от нейно име, или от териториални или административни подразделения на държавата членка, включително местните органи, независимо от това дали действително се използва или не;
- б) е издадено, изменено или подновено за конкретно лице или група лица, и което това лице или група лица има право да използва;
- в) се отнася до тълкуването или прилагането на правна или административна разпоредба относно администрирането или прилагането на националното законодателство, отнасящо се до данъците на държавата членка или нейните териториални или административни подразделения, включително местните органи;
- г) се отнася до трансгранична сделка или до това дали дейността, извършвана от дадено лице в друга юрисдикция, води до установяване на място на стопанска дейност или не;
- д) е издадено преди момента на извършване на сделките или дейността в друга юрисдикция, които потенциално могат да доведат до установяване на място на стопанска дейност, или преди подаване на данъчна декларация за периода, в който е извършена сделката или поредицата от сделки или дейности.

Трансграничните сделки могат да включват инвестиции, доставка на стоки, услуги или финансиране или използване на материални или нематериални активи, без да се ограничават до тях, като не е необходимо в извършването им пряко да участва лицето, за което е издадено предварителното трансгранично данъчно становище;

- 15) „предварително споразумение за ценообразуване“ означава споразумение, уведомление или друг инструмент или действие с подобен ефект, включително ако е издадено, изменено или подновено в рамките на данъчен одит, и което отговаря на следните условия:

- а) е издадено, изменено или подновено от правителството или данъчната администрация на една или повече държави членки или от тяхно име, включително техни териториални или административни подразделения, в т.ч. местните органи, независимо от това дали действително се използва;

- б) е издадено, изменено или подновено за конкретно лице или група лица, и което това лице или група лица има право да използва;
- в) преди момента на извършване на трансгранични сделки между свързани предприятия в него се установява съответен набор от критерии за определяне на трансферното ценообразуване по тези сделки или се определя разпределянето на печалбата в полза на мястото на стопанска дейност.

Предприятията са свързани предприятия, когато едно предприятие участва пряко или косвено в управлението, контрола или капитала на друго предприятие или едни и същи лица участват пряко или косвено в управлението, контрола или капитала на предприятията.

Трансферни цени са цените, по които дадено предприятие прехвърля материални и нематериални активи или предоставя услуги на свързани предприятия, и понятието „трансферно ценообразуване“ се тълкува в този смисъл;

16) за целите на точка 14 „трансгранична сделка“ означава сделка или поредица от сделки, при които се прилага едно или повече от следните:

- а) не всички страни по сделката или поредицата от сделки са местни лица за данъчни цели в държавата членка, която издава, изменя или подновява предварителното трансгранично данъчно становище;
- б) страна по сделката или поредицата от сделки е местно лице за данъчни цели в повече от една юрисдикция едновременно;
- в) една от страните по сделката или поредицата от сделки извършва дейност в друга юрисдикция чрез място на стопанска дейност и сделката или поредицата от сделки представлява цялата дейност на мястото на стопанска дейност или част от нея. Трансграничната сделка или поредицата от сделки включва също договорености, постигнати от дадено лице по отношение на стопанска дейност в друга юрисдикция, която това лице извършва чрез място на стопанска дейност;
- г) такава сделка или поредица от сделки има трансгранично въздействие.

За целите на точка 15 „трансгранична сделка“ означава сделка или поредица от сделки, в които участват свързани предприятия, от които не всички са местни лица за данъчни цели на територията на една юрисдикция, или сделка или поредица от сделки, които имат трансгранично въздействие;

17) за целите на точки 15 и 16 „предприятие“ означава всяка форма на извършване на стопанска дейност;

↓ (ЕС) 2018/822 чл. 1, т. 1,
буква б)

18) „трансгранична договореност“ означава договореност, която се отнася до повече от една държава членка или до държава членка и трета държава, когато е изпълнено най-малко едно от следните условия:

- а) не всички участници в договореността са местни лица за данъчни цели в една и съща юрисдикция;

- б) един или повече от участниците в договореността е едновременно местно лице за данъчни цели в повече от една юрисдикция;
- в) един или повече от участниците в договореността извършва стопанска дейност в друга юрисдикция чрез място на стопанска дейност, разположено в тази юрисдикция, и договореността представлява част или цялата стопанска дейност на мястото на стопанска дейност;
- г) един или повече от участниците в договореността извършва дейност в друга юрисдикция, без да е местно лице за данъчни цели или да установява място на стопанска дейност, разположено в тази юрисдикция;
- д) такава договореност може да има въздействие върху автоматичния обмен на информация или определянето на действителния собственик.

За целите на точки 18—25 от настоящия член, член 11 и приложение IV „договореност“ включва и поредица от договорености. Една договореност може да се състои от няколко етапа или части;

- 19) „подлежаща на оповестяване трансгранична договореност“ означава всяка трансгранична договореност, която има най-малко един от типичните белези, посочени в приложение IV;
- 20) „типичен белег“ означава характеристика или особеност на трансгранична договореност, която е признак за потенциален риск от избягване на данъци и която е включена в списъка в приложение IV;
- 21) „посредник“ означава всяко лице, което изготвя, предлага на пазара, организира или предоставя за прилагане подлежаща на оповестяване трансгранична договореност, или управлява нейното прилагане.

Това означава също и всяко лице, което, предвид относимите факти и обстоятелства и въз основа на наличната информация и експертния опит и разбирания, необходими за предоставянето на такъв вид услуги, знае или може основателно да се предполага, че знае, че е поело задължение да предостави, пряко или чрез други лица, помощ, съдействие или консултации по отношение на изготвянето, предлагането на пазара, организирането, предоставянето за прилагане или управлението на прилагането на подлежаща на оповестяване трансгранична договореност. Всяко лице има правото да представи доказателства, че това лице не е знаело, и че не може основателно да се предполага, че е знаело, че е участвало в подлежаща на оповестяване трансгранична договореност. За тази цел дадено лице може да се позове на всички относими факти и обстоятелства, както и на наличната информация и на своя експертен опит и разбирания.

За да бъде посредник, дадено лице следва да отговаря най-малко на едно от следните допълнителни условия:

- а) да бъде местно лице за данъчни цели на държава членка;
- б) да има място на стопанска дейност в държава членка, чрез което се предоставят услугите във връзка с договореността;
- в) да бъде учредено в държава членка или уредено съгласно законодателството на държава членка;
- г) да бъде регистриран член на професионална организация, свързана с правни, данъчни или консултантски услуги, в държава членка;

- 22) „съответно данъчнозадължено лице“ означава всяко лице, на което е предоставена за прилагане подлежаща на оповестяване трансгранична договореност, или което е готово да приложи подлежаща на оповестяване трансгранична договореност или е изпълнило първата стъпка от такава договореност;
- 23) за целите на член 11 „свързано предприятие“ означава лице, което е свързано с друго лице по най-малко един от следните начини:
- а) лицето участва в управлението на друго лице, като е в състояние да упражнява значително влияние върху другото лице;
 - б) лицето участва в контрола на друго лице, като притежава над 25 % от правата на глас;
 - в) лицето участва в капитала на друго лице като собственик на дял, който пряко или непряко надвишава 25 % от капитала;
 - г) лицето има право на 25 % или повече от печалбите на друго лице.
- Ако повече от едно лице участва, както е посочено в букви а) — г), в управлението, контрола, капитала или печалбите на друго лице, всички посочени лица се считат за свързани предприятия.
- Ако едни и същи лица участват, както е посочено в букви а) — г), в управлението, контрола, капитала или печалбите на повече от едно лице, всички посочени лица се считат за свързани предприятия.
- За целите на настоящата точка лице, което действа заедно с друго лице по отношение на правата на глас или собствеността върху капитала на дадено образувание, се третира като имащо участие във всички права на глас или собственост върху капитала на това образувание, които има другото лице.
- При косвени участия изпълнението на изискванията по буква в) се определя, като се умножат процентите на участие в дружествата от различните йерархични редове. Счита се, че лице, което има над 50 % от правата на глас, има 100 % от правата на глас.
- Физическо лице, неговата съпруга/неговият съпруг и роднините му по пряка възходяща или низходяща линия се считат за едно лице;
- 24) „масово предлагана договореност“ означава трансгранична договореност, която се изготвя, предлага на пазара, става готова за прилагане или се предоставя за прилагане, без да е необходимо съществено да се индивидуализира;
- 25) „индивидуализирана договореност“ означава всяка трансгранична договореност, която не е масово предлагана договореност.

↓ 2011/16/ЕС (адаптиран)

Член 4

Организация

1. Всяка държава членка съобщава на Комисията незабавно всяка промяна по отношение на компетентния орган за целите на настоящата директива за който е било направено уведомление по член 4, параграф 1 от Директива 2011/16/ЕС .

Комисията предоставя достъп до информацията на останалите държави членки и публикува списък на компетентните органи на държавите членки в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Компетентният орган на всяка държава членка определя едно-единствено централно звено за връзка. Компетентният орган отговаря за уведомяването на Комисията и останалите държави членки за това.

На централното звено за връзка може да се възложи също отговорността за осъществяване на контактите с Комисията. Компетентният орган отговаря за уведомяването на Комисията за това.

3. Компетентният орган на всяка държава членка може да посочи отдели за връзка, на които е предоставена компетентност в съответствие с националното законодателство или политика. Централното звено за връзка отговаря за актуализирането на списъка на отделите за връзка и за предоставянето му на централните звена за връзка на другите заинтересовани държави членки и на Комисията.

4. Компетентният орган на всяка държава членка може да определя компетентни длъжностни лица. Централното звено за връзка отговаря за актуализирането на списъка на компетентните длъжностни лица и за предоставянето му на централните звена за връзка на другите заинтересовани държави членки и на Комисията.

5. Длъжностните лица, участващи в административното сътрудничество съгласно настоящата директива, се считат при всички случаи за компетентни длъжностни лица за тази цел в съответствие с условията, определени от компетентните органи.

6. Когато отдел за връзка или компетентно длъжностно лице изпраща или получава искане или отговор на искане за сътрудничество, то уведомява за това централното звено за връзка на своята държава членка съгласно установената от тази държава членка процедура.

7. Когато отдел за връзка или компетентно длъжностно лице получава искане за сътрудничество, налагащо действия извън неговата компетентност, предоставена му в съответствие с националното законодателство или политика на неговата държава членка, искането се изпраща незабавно на централното звено за връзка на неговата държава членка и запитващият орган се информира за това. В този случай срокът съгласно член 7 започва да тече от деня, следващ датата на изпращане на искането за сътрудничество до централното звено за връзка.

ГЛАВА II

ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ

РАЗДЕЛ I

ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ ПРИ ПОИСКВАНЕ

Член 5

Процедура за обмен на информация при поискване

По искане на запитващия орган запитаният орган предоставя на запитващия орган информацията, посочена в член 1, параграф 1, с която разполага или тази, която получава в резултат на административни разследвания.

Член 6

Административни разследвания

1. Запитаният орган организира извършването на административни разследвания, необходими за получаването на посочената в член 5 информация.
2. Посоченото в член 5 искане може да съдържа мотивирано искане за специфично административно разследване. Ако запитаният орган прецени, че не е необходимо административно разследване, той незабавно уведомява запитващия орган за причините.
3. За да получи исканата информация или да извърши исканото административно разследване, запитаният орган следва същите процедури, както ако би действал по собствена инициатива или по искане на друг орган в своята държава членка.
4. Ако запитващият орган е отправил конкретно искане, запитаният орган изпраща оригинали на документи, при условие че това не противоречи на действащите разпоредби в държавата членка на запитания орган.

Член 7

Срокове

1. Запитаният орган предоставя информацията по член 5 във възможно най-кратък срок, но не по-късно от шест месеца след датата на получаване на искането.
В случаите обаче, когато запитаният орган вече разполага с необходимата информация, информацията се предава в рамките на два месеца от горепосочената дата.
2. В някои конкретни случаи запитващият орган и запитаният орган могат да договорят помежду си срокове, различни от предвидените в параграф 1.
3. Запитаният орган потвърждава пред запитващия орган, че е получил искането, като прави това незабавно и при всички случаи не по-късно от седем работни дни след датата на получаване, и ако е възможно, по електронен път.
4. В рамките на един месец от получаване на искането за информация запитаният орган уведомява запитващия орган относно евентуални пропуски в искането и относно

нуждата от допълнителни общи сведения. В този случай сроковете, посочени в параграф 1, започват да текат от следващия ден след деня, в който запитаният орган е получил необходимата допълнителна информация.

5. Когато запитаният орган не е в състояние да отговори на искането в определения срок, той уведомява запитващия орган незабавно и във всеки случай в рамките на три месеца от получаване на искането относно причините за невъзможността му да спазва срока и относно срока, в който смята, че би могъл да отговори.

6. Ако запитаният орган не притежава исканата информация и не е в състояние или отказва да отговори на искането за информация на основанията, предвидени в член 21, той незабавно и при всички случаи в рамките на един месец след датата на получаване на искането информира запитващия орган относно причините за това.

РАЗДЕЛ II

ЗАДЪЛЖИТЕЛЕН АВТОМАТИЧЕН ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ

Член 8

Обхват и условия на задължителния автоматичен обмен на информация

1. Компетентният орган на всяка държава членка чрез автоматичен обмен съобщава на компетентния орган на всяка друга държава членка информация за данъчните периоди от 1 януари 2014 г., с която разполага, относно лица, установени в тази друга държава членка, по отношение на следните конкретни категории доходи и капитал, които следва да се тълкуват съгласно националното законодателство на държавата членка, предоставяща информацията:

- а) доходи от трудови правоотношения;
- б) директорски възнаграждения;
- в) животозастрахователни продукти, които не попадат в обхвата на други правни инструменти на Съюза относно обмена на информация и други подобни мерки;
- г) пенсии;
- д) собственост и доходи от недвижимо имущество.

2. Държавите членки уведомяват Комисията за всяко изменение в информацията, подадена по член 8, параграф 2 от Директива 2011/16/ЕС, относно изброените в параграф 1 категории, за които имат налични данни.

↓ 2014/107/ЕС чл. 1, т. 2,
буква а)

3. Компетентният орган на дадена държава членка може да заяви пред компетентния орган на всяка друга държава членка, че не желае да получава информация относно една или няколко от категориите доход и капитал, посочени в параграф 1. Той информира и Комисията за това.

За дадена държава членка може да се счита, че не желае да получава информация в съответствие с параграф 1, ако не е уведомила Комисията за нито една категория, за която има налична информация.

4. Всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да изиска от своите „предоставящи информация финансови институции“ да прилагат правилата за предоставяне на информация и комплексна проверка, включени в приложения I и II, и да гарантира ефективното прилагане и спазване на тези правила в съответствие с раздел IX от приложение I.

Съгласно приложимите правила за предоставяне на информация и комплексна проверка, съдържащи се в приложения I и II, компетентният орган на всяка държава членка чрез автоматичен обмен изпраща в рамките на крайния срок, установен в параграф 5, буква б), на компетентния орган на всяка друга държава членка следната информация относно дадена „сметка, за която се предоставя информация“, по отношение на данъчните периоди, започващи на 1 януари 2016 г.:

- а) името, адреса, „данъчния(данъчните) номер(а)“, датата и мястото на раждане (в случай на физическо лице) на всяко „лице, за което се предоставя информация“, което е „титуляр на сметка“ за съответната сметка и, в случай на „образование“, което е „титуляр на сметка“ и което след прилагане на правилата за комплексна проверка в съответствие с приложенията е идентифицирано като имащо едно или повече „контролиращи лица“, които са „лица, за които се предоставя информация“, името, адреса и „данъчния(данъчните) номер(а)“ на „образованието“ и името, адреса, „данъчния(данъчните) номер(а)“, датата и мястото на раждане на всяко „лице, за което се предоставя информация“;
- б) номера на сметката (или функционалния еквивалент при липса на номер на сметка);
- в) наименованието и идентификационния номер (ако има такъв) на „предоставящата информация финансова институция“;
- г) наличността или стойността по сметката (включително, в случай на „застрахователен договор с откупна стойност“ или „анюитетен договор“ — „откупната стойност“ или стойност при отказ) към края на съответната календарна година или друг подходящ отчетен период, или ако тази сметка е била закрыта през съответната година или период — закриването на сметката;
- д) в случай на „попечителска сметка“:
 - i) общия брутен размер на лихвите, общия брутен размер на дивидентите и общия брутен размер на други доходи, генерирани във връзка с активите, държани по сметката, във всеки отделен случай платени или кредитирани по сметката (или по отношение на сметката) през календарната година или друг подходящ отчетен период; както и
 - ii) общия размер на брутните постъпления от продажба или изкупуване на „финансови активи“, платени или кредитирани по сметката през календарната година или друг подходящ отчетен период, по отношение на които „предоставящата информация финансова институция“ е действала като попечител, брокер, пълномощник или по друг начин като агент на „титуляря на сметката“;

- е) в случай на „депозитна сметка“, общия брутен размер на лихвите, платени или кредитирани по сметката през календарната година или друг подходящ отчетен период;
- ж) в случай на сметка, която не е описана в буква д) или е), общата брутна сума, платена или кредитирана по сметката в полза на „титulary на сметката“ през календарната година или друг подходящ отчетен период, по отношение на която „предоставящата информация финансова институция“ е задължено лице или длъжник, включително сумирания размер на погасителните плащания в полза на „титulary на сметката“ през календарната година или друг подходящ отчетен период.

За целите на обмена на информация по настоящия параграф, освен ако е предвидено друго в настоящия параграф или в приложения I and II , размерът и характеристиките на плащанията, извършени по отношение на „сметката, за която се предоставя информация“, се определят в съответствие с националното законодателство на държавата членка, която предоставя информацията.

Първа и втора алинея от настоящия параграф имат предимство пред разпоредбите на параграф 1, буква в) или друг правен инструмент на Съюза, доколкото обменът на информация попада в обхвата на параграф 1, буква в) или на друг правен инструмент на Съюза.

↓ 2014/107/ЕС чл. 1, т. 2,
буква г)

5. Предоставянето на информация се извършва, както следва:

- а) за категориите, посочени в параграф 1: най-малко един път годишно, в срок от шест месеца след края на данъчната година в държавата членка, през която информацията стане налична;
- б) за информацията, посочена в параграф 4: ежегодно, в срок от девет месеца след края на календарната година или друг подходящ отчетен период, за който се отнася информацията.

↓ 2011/16/ЕС (адаптиран)

6. Комисията установява с актове за изпълнение практическите условия за извършване на автоматичния обмен на информация. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 32, параграф 2.

↓ 2014/107/ЕС чл. 1, т. 2,
буква д) (адаптиран)

7. За целите на раздел VIII, точка Б.1, буква в) и точка В.17, буква ж) от приложение I всяка държава членка информира Комисията , ако настъпят изменения в списъка на образуванията и сметките, които се третират съответно като „непредоставящи информация финансови институции“ и „изключени сметки“, предоставени на Комисията по силата на член 8, параграф 7а от Директива 2011/16/ЕС . Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* списък с получената информация и го актуализира, когато е необходимо.

Държавите членки гарантират, че тези видове „непредоставящи информация финансови институции“ и „изключени сметки“ отговарят на всички изисквания, посочени в раздел VIII, точка Б.1, буква в) и точка В.17, буква ж) от приложение I, и по-специално, че статусът на финансова институция като „непредоставяща информация финансова институция“ или статусът на дадена сметка като „изключена сметка“ не пречат за постигането на целите на настоящата директива.

↓ 2011/16/ЕС

8. Когато държавите членки постигнат съгласие за автоматичен обмен на информация относно допълнителни категории доход и капитал в рамките на двустранни или многостранни споразумения, които те сключват с други държави членки, те уведомяват Комисията относно тези споразумения, като Комисията, от своя страна, предоставя достъп до тях на всички останали държави членки.

↓ (ЕС) 2015/2376 чл. 1, т. 3
(адаптиран)

Член 9

Обхват и условия на задължителния автоматичен обмен на информация относно предварителни трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване

1. Компетентният орган на държава членка, в която предварително трансгранично данъчно становище или предварително споразумение за ценообразуване е издадено, изменено или подновено след 31 декември 2016 г., съобщава за това на компетентните органи на всички други държави членки, както и на Комисията, чрез автоматичен обмен на информация, при ограниченията на случаите по параграф 7 от настоящия член, в съответствие с приложимите практически договорености, приети съгласно член 25.

2. Двустранните или многостранни предварителни споразумения за ценообразуване с трети държави се изключват от обхвата на автоматичния обмен на информация по настоящия член, когато международното споразумение в данъчната област, в рамките на което е договорено предварителното споразумение за ценообразуване, не позволява разкриването му на трети страни. Такива двустранни или многостранни предварителни споразумения за ценообразуване се обменят съгласно член 13, в случай че международното споразумение в данъчната област, в рамките на което е договорено предварителното споразумение за ценообразуване, позволява разкриването му и компетентният орган на третата държава е дал разрешение за разкриване на информацията.

При все това, когато двустранните или многостранни предварителни споразумения за ценообразуване са изключени от автоматичния обмен на информация съгласно първото изречение от първа алинея от настоящия параграф, вместо това съгласно параграф 1 се обменя информацията по параграф 5, посочена в искането, което ☒ е довело ☒ до издаване на такова двустранно или многостранно предварително споразумение за ценообразуване.

3. Параграф 1 не се прилага в случаите, в които предварителното трансгранично данъчно становище се отнася изключително до данъчните задължения на едно или повече физически лица.

4. Обменът на информация се извършва в срок от три месеца след изтичането на шестмесечието, през което предварителните трансгранични данъчни становища или предварителните споразумения за ценообразуване са издадени, изменени или подновени.

5. Информацията, която се съобщава от държава членка в съответствие с параграф 1, включва следното:

- а) идентификация на лицето, различно от физическо лице, и ако е целесъобразно, на групата от лица, към която то принадлежи;
- б) обобщение на съдържанието на предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване, включително описание на съответната стопанска дейност или сделките или поредицата от сделки, което е формулирано абстрактно и не води до разкриването на търговска, промишлена или служебна тайна или на търговски процес, или на информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред;
- в) датите на издаване, изменение или подновяване на предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване;
- г) началната дата на срока на валидност на предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване, ако е определена;
- д) крайната дата на срока на валидност на предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване, ако е определена;
- е) видът на предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване;
- ж) сумата на сделката или поредицата от сделки по предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване, ако такава сума е посочена в предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване;
- з) когато е издадено предварително споразумение за ценообразуване описание на набора от критерии, използвани за определяне на трансферното ценообразуване или самата трансферна цена;
- и) когато е издадено предварително споразумение за ценообразуване идентификация на метода, използван за определяне на трансферното ценообразуване или самата трансферна цена;
- й) идентификация на другите държави членки, ако има такива, които има вероятност да бъдат засегнати от предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване;
- к) идентификация на всички лица, различни от физически лица, в другите държави членки, ако има такива, които има вероятност да бъдат засегнати от предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното

споразумение за ценообразуване (като се посочат държавите членки, с които засегнатите лица са свързани);

л) посочване дали предоставената информация се основава на самото предварително трансгранично данъчно становище или предварително споразумение за ценообразуване или на искането, посочено в параграф 2, втора алинея.

6. За да улесни обменът на информация по параграф 5 от настоящия член, Комисията приема практически договорености, необходими за прилагането на настоящия член, включително мерки за стандартизиране на съобщаването на информация по параграф 5 от настоящия член, като част от процедурата за съставяне на стандартния формуляр, предвиден в член 24, параграф 5.

7. Информацията , посочена в параграф 5, букви а), б), з) и к), не се съобщава на Комисията.

8. Държавите членки могат, в съответствие с член 5 и като вземат под внимание член 25, параграф 4, да поискат допълнителна информация, включително пълния текст на предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване.

↓ (ЕС) 2016/881 чл. 1, т. 2
(адаптиран)

Член 10

Обхват и условия на задължителния автоматичен обмен на информация относно отчетите по държави

1. Всяка държава членка взема необходимите мерки, за да изиска от „крайното образуване майка“ на дадена „МГП“, което е нейно местно лице за данъчни цели, или от всяко друго „предоставящо информация образуване“ в съответствие с приложение III, раздел II да подаде отчет по държави по отношение на своята „отчетна данъчна година“ в срок от 12 месеца след последния ден на „отчетната данъчна година“ на „МГП“ в съответствие с приложение III, раздел II.

2. Компетентният орган на държава членка, която е получила отчета по държави съгласно параграф 1, в рамките на срока, определен в параграф 4, чрез автоматичен обмен предоставя този отчет на всяка друга държава членка, в която, въз основа на информацията в отчета по държави, едно или повече „съставни образувания“ на „МГП“ на „предоставящото информация образуване“ са или местни лица за данъчни цели, или подлежат на данъчно облагане по отношение на стопанската дейност, извършвана чрез място на стопанска дейност.

3. Отчетът по държави съдържа следната информация относно „МГП“:

- а) за всяка юрисдикция, в която „МГП“ извършва дейност — обобщена информация относно размера на приходите, печалбата (загубата) преди данъка върху дохода, платения данък върху дохода, начисления данък върху дохода, регистрирания капитал, натрупаната печалба, броя на наетите лица и материалните активи, различни от парични средства или парични еквиваленти;
- б) идентификация на всяко „съставно образуване“ на „МГП“, като се посочва юрисдикцията, на която „съставното образуване“ е местно лице за данъчни

цели, и юрисдикцията, съгласно чието законодателство „съставното образувание“ е организирано, когато тя е различна от юрисдикцията, на която „съставното образувание“ е местно лице за данъчни цели, както и естеството на основната стопанска дейност или дейности на това „съставно образувание“.

4. Предоставянето на информацията се извършва в срок от 15 месеца след последния ден на „данъчната година“ на „МГП“, за която се отнася отчетът по държави.

↓ (ЕС) 2018/822 чл. 1, т. 2
(адаптиран)
→₁ Поправка, ОВ L 31,
1.2.2019 г., стр. 108

Член 11

Обхват и условия на задължителния автоматичен обмен на информация относно подлежащите на оповестяване трансгранични договорености

1. Всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да въведе изискване за посредниците да подават пред компетентните органи информация, която им е известна, която притежават или контролират, относно подлежащите на оповестяване трансгранични договорености, в срок до 30 дни, считано от:

- а) деня след този, в който подлежащата на оповестяване трансгранична договореност е предоставена за прилагане;
- б) деня след този, в който подлежащата на оповестяване трансгранична договореност е станала готова за прилагане;
- в) ☒ деня ☒, в който е извършена първата стъпка от прилагането на подлежащата на оповестяване трансгранична договореност,

което от тези събития настъпи първо.

Независимо от първа алинея, от посредниците, посочени в член 3, точка 21, втора алинея, се изисква и да подават информация в срок от 30 дни, считано от деня след този, в който са предоставили, пряко или чрез други лица, помощ, съдействие или консултации.

2. По отношение на масово предлагани договорености държавите членки предприемат необходимите мерки да въведат изискване посредникът периодично да изготвя на всеки три месеца доклад с актуализирани данни, който съдържа нова подлежаща на оповестяване информация съгласно параграф 14, букви а), г), ж) и з), станала известна след представянето на последния доклад.

3. Когато посредник е задължен да подава информация за подлежащи на оповестяване трансгранични договорености на компетентните органи на повече от една държава членка, тази информация се подава само в държавата членка, която е първа ☒ по ред ☒ в ☒ следния ☒ списък:

- а) държавата членка, в която посредникът е местно лице за данъчни цели;
- б) държавата членка, в която посредникът има място на стопанска дейност, чрез което се предоставят услугите във връзка с договореността;
- в) държавата членка, в която посредникът е учреден или чието право го урежда;

г) държавата членка, в която посредникът е регистриран член на професионална организация, свързана с правни, данъчни или консултантски услуги.

4. Когато съгласно параграф 3 е налице задължение за оповестяване пред множество органи, посредникът се освобождава от изискването да подава информацията, ако разполага с доказателство в съответствие с националното право, че същата информация е била подадена в друга държава членка.

5. Всяка държава членка може да предприеме необходимите мерки, за да предостави на посредниците право да се освободят от задължението за подаване на информация относно подлежаща на оповестяване трансгранична договореност, когато задължението за оповестяване би нарушило нормативно установено задължение за професионална тайна съгласно националното право на тази държава членка. В такъв случай всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да въведе изискване посредниците незабавно да уведомяват всеки друг посредник или, ако няма такъв, съответното данъчнозадължено лице, относно задълженията им за оповестяване съгласно параграф 6.

Посредниците могат да бъдат освободени от задължението съгласно първа алинея само доколкото упражняват дейност в рамките на съответното национално законодателство, което регулира техните професии.

6. Всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да въведе изискване, в случаите когато няма посредник или посредникът уведоми съответното данъчнозадължено лице или друг посредник за освобождаване от задължението съгласно параграф 5, задължението за подаване на информация относно подлежаща на оповестяване трансгранична договореност да възниква за уведомления посредник или — ако няма такъв за съответното данъчнозадължено лице.

7. Съответното данъчнозадължено лице, за което е възникнало задължение за оповестяване, подава информацията в срок до 30 дни, считано от деня след този, в който подлежащата на оповестяване трансгранична договореност е предоставена за прилагане на това данъчнозадължено лице или е станала готова за прилагане от съответното данъчнозадължено лице, или е извършена първата стъпка в прилагането ѝ по отношение на съответното данъчнозадължено лице, което от тези събития настъпи първо.

Когато съответното данъчнозадължено лице има задължението да подава информация за подлежаща на оповестяване трансгранична договореност на компетентните органи на повече от една държава членка, тази информация се подава само на компетентните органи на държавата членка, която е първа по ред в следния списък:

- а) държавата членка, в която съответното данъчнозадължено лице е местно лице за данъчни цели;
- б) държавата членка, в която съответното данъчнозадължено лице има място на стопанска дейност, което се ползва от договореността;
- в) държавата членка, в която съответното данъчнозадължено лице получава доходи или реализира печалба, въпреки че не е местно лице за данъчни цели и няма място на стопанска дейност в нито една държава членка;
- г) държавата членка, в която съответното данъчнозадължено лице упражнява дейност, въпреки че не е местно лице за данъчни цели и няма място на стопанска дейност в нито една държава членка.

8. Когато съгласно параграф 7 е налице задължение за оповестяване пред множество органи, съответното данъчнозадължено лице се освобождава от изискването да подава информация, ако разполага с доказателство в съответствие с националното право, че същата информация е била подадена в друга държава членка.

9. Всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да въведе изискване, в случаите когато има повече от един посредник, задължението за подаване на информация относно подлежаща на оповестяване трансгранична договореност да възниква за всички посредници, участващи в тази договореност.

Даден посредник се освобождава от изискването за подаване на информация само дотолкова, доколкото разполага с доказателство в съответствие с националното право, че същата информация, посочена в параграф 14, вече е била подадена от друг посредник.

10. Всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да въведе изискване, в случаите когато задължението за оповестяване е възникнало за съответното данъчнозадължено лице и има повече от едно такова лице, подаването на информацията в съответствие с параграф 6 да бъде извършено от съответното данъчнозадължено лице, което е първо по ред в следния списък:

- а) съответното данъчнозадължено лице, което е постигнало съгласие с посредника по подлежащата на оповестяване трансгранична договореност;
- б) съответното данъчнозадължено лице, което управлява прилагането на договореността.

Дадено съответно данъчнозадължено лице се освобождава от изискването за подаване на информация само дотолкова, доколкото разполага с доказателство в съответствие с националното право, че същата информация, посочена в параграф 14, вече е била подадена от друго съответно данъчнозадължено лице.

11. Всяка държава членка може да предприеме необходимите мерки, за да въведе изискване всяко съответно данъчнозадължено лице да подава информация на данъчната администрация за прилагането от негова страна на договореността за всяка година, през която я използва.

→₁ 12. Всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да изиска от посредниците и съответните данъчнозадължени лица да подават информация относно подлежащите на оповестяване трансгранични договорености, първата стъпка от които е била изпълнена между 25 юни 2018 г. и 30 юни 2020 г. Посредниците и съответните данъчнозадължени лица, в зависимост от случая, подават информацията относно тези подлежащи на оповестяване трансгранични договорености до 31 август 2020 г. ←

13. Компетентният орган на държава членка, в която е подадена информацията съгласно параграфи 1—12 от настоящия член, съобщава на компетентните органи на всички останали държави членки посочената в параграф 14 от настоящия член информация чрез автоматичен обмен, като спазва практическите правила, приети съгласно член 25.

14. Информацията, която националният компетентен орган на дадена държава членка съобщава в съответствие с параграф 13, включва, в зависимост от случая, следното:

- а) идентификационни данни на посредниците и на съответните данъчнозадължени лица, включително име, дата и място на раждане (за физическите лица), място на пребиваване за данъчни цели, данъчен

идентификационен номер и, ако е целесъобразно, лицата, които са свързани предприятия със съответното данъчнозадължено лице;

- б) подробности за типичните белези, предвидени в приложение IV, според които трансграничната договореност подлежи на оповестяване;
- в) обобщение на съдържанието на подлежащата на оповестяване трансгранична договореност, включително посочване на името, под което тя е позната, ако има такова, и общо описание на съответните стопански дейности или договорености, без да се разкрива търговска, промишлена или професионална тайна или търговски процес, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред;
- г) датата, на която е била извършена или предстои да бъде извършена първата стъпка в прилагането на подлежащата на оповестяване трансгранична договореност;
- д) подробности за националните разпоредби в основата на подлежащата на оповестяване трансгранична договореност;
- е) стойността на подлежащата на оповестяване трансгранична договореност;
- ж) посочване на държавата членка на съответното(ите) данъчнозадължено(и) лице(а), както и на други държави членки, които има вероятност да бъдат засегнати от подлежащата на оповестяване трансгранична договореност;
- з) идентификационни данни на всяко друго лице в държава членка, което има вероятност да бъде засегнато от подлежащата на оповестяване трансгранична договореност, като се посочва с кои държави членки е свързано това лице.

15. Липсата на реакция от страна на данъчна администрация по отношение на подлежаща на оповестяване трансгранична договореност не означава, че тя признава валидността на тази договореност или приема нейното данъчно третиране.

16. С цел улесняване на обмена на информация по параграф 13 от настоящия член Комисията приема, като част от процедурата за одобряване на стандартния формуляр, предвиден в член 24, параграф 5, практическите правила, необходими за прилагането на настоящия член, включително мерки за стандартизиране на предоставянето на информацията по параграф 14 от настоящия член.

17. Комисията няма достъп до информацията, посочена в параграф 14, букви а), в) и з).

18. Автоматичният обмен на информация се извършва в рамките на един месец след края на тримесечието, през което е подадена информацията. Първият обмен на информация се извършва до 31 октомври 2020 г.

↓ (ЕС) 2015/2376 чл. 1, т. 3
(адаптиран)

Член 12

Разширяване на обхвата на автоматичния обмен на информация

Ако е целесъобразно, Комисията представя на Съвета предложение относно категориите и условията, посочени в член 8, параграф 1, включително условието за наличност на информацията относно местни лица на други държави членки, или относно позициите, посочени в член 8, параграф 4, или и двете.

Когато разглежда представено от Комисията предложение, Съветът обмисля подобряването на ефикасността и функционирането на автоматичния обмен на информация и издигането му на по-високо равнище, с цел да се гарантира, че:

- а) чрез автоматичен обмен компетентният орган на всяка държава членка предоставя на компетентния орган на всяка друга държава членка информация за данъчните периоди, започващи от 1 януари 2019 г., свързана с местни лица на тази друга държава членка, за всички изброени в член 8, параграф 1 категории доходи и капитал, така както те се тълкуват съгласно националното законодателство на държавата членка, предоставяща информацията;
- б) списъците на категории и позиции, посочени в член 8, параграфи 1 и 4, се допълват, за да включат и други категории и позиции, включително авторски и лицензионни възнаграждения.

↓ 2011/16/ЕС (адаптиран)

РАЗДЕЛ III

СПОНТАНЕН ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ

Член 13

Обхват и условия на спонтанния обмен на информация

1. Компетентният орган на всяка държава членка спонтанно съобщава информацията по член 1, параграф 1 на компетентния орган на всяка друга заинтересована държава членка във всеки един от следните случаи:

- а) компетентният орган на едната държава членка има основания да предполага, че е възможно да има загуба на данъчни приходи в другата държава членка;
- б) данъчнозадължено лице ползва намаление на данъка или освобождаване от данък в едната държава членка, което би довело до увеличаване на данъка или възникване на данъчно задължение в другата държава членка;
- в) търговски сделки между данъчнозадължено лице от една държава членка и данъчнозадължено лице от друга държава членка се осъществяват в рамките на една или повече държави по начин, който може да доведе до намаляване на дължимите данъци в едната или другата държава членка, или и в двете;
- г) компетентният орган на държава членка има основания да предполага, че намаляването на данъчното задължение може да е следствие от фиктивни прехвърляния на печалби в рамките на групи предприятия;
- д) информацията, предоставена на едната държава членка от компетентния орган на другата държава членка е дала възможност да се получи информация, която може да е полезна за определяне на данъчно задължение в другата държава членка.

2. Компетентните органи на държавите членки могат спонтанно да съобщават на компетентните органи на другите държави членки всяка информация, която им е известна и която може да е от полза за компетентните органи на другите държави членки.

Член 14

Срокове

1. Компетентният орган, който разполага с налична информация по член 13, параграф 1, изпраща тази информация на компетентния орган на всяка друга заинтересована държава членка във възможно най-кратък срок и не по-късно от един месец, след като информацията стане налична.
2. Компетентният орган, на който е съобщена информация по член 13, потвърждава получаването на информацията на компетентния орган, предоставил информацията, ако е възможно по електронен път, като прави това незабавно и при всички случаи не по-късно от седем работни дни след датата на получаване.

ГЛАВА III

ДРУГИ ФОРМИ НА АДМИНИСТРАТИВНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

РАЗДЕЛ I

ПРИСЪСТВИЕ В АДМИНИСТРАТИВНИ СЛУЖБИ И УЧАСТИЕ В АДМИНИСТРАТИВНИ РАЗСЛЕДВАНИЯ

Член 15

Обхват и условия

1. По споразумение между запитващия орган и запитания орган и съгласно правилата, определени от последния, длъжностните лица, упълномощени от запитващия орган, с цел да обменят информацията по член 1, параграф 1, могат:

- а) да присъстват в службите, в които административните органи на запитаната държава членка изпълняват своите задължения;
- б) да присъстват по време на административни разследвания, извършвани на територията на запитаната държава членка.

Когато исканата информация се съдържа в документи, до които длъжностните лица на запитания орган имат достъп, на длъжностните лица на запитващия орган се предоставят копия на тези документи.

2. Доколкото законодателството на запитаната държава членка позволява това, посоченото в параграф 1 споразумение може да предвижда, че когато длъжностни лица на запитващата държава членка присъстват по време на административни разследвания, те могат да разпитват лица и да проверяват архиви.

Всеки отказ от страна на разследваното лице да се подчини на мерките за проверка на длъжностните лица на запитващия орган се разглеждат от запитания орган като отказ спрямо длъжностно лице на последния.

3. Длъжностните лица, упълномощени от запитващата държава членка, които присъстват в друга държава членка в съответствие с параграф 1, по всяко време могат да представят писмен документ, удостоверяващ самоличността и служебното им положение.

РАЗДЕЛ II

ПАРАЛЕЛНИ ПРОВЕРКИ

Член 16

Паралелни проверки

1. Параграфи 2, 3 и 4 се прилагат, когато две или повече държави членки се споразумеят да извършат паралелни проверки на собствената си територия на едно или повече лица, които представляват общ или допълващ се интерес за тях, с оглед да си обменят получената в резултат на това информация.
2. Компетентният орган на всяка държава членка сам определя лицата, за които възнамерява да предложи извършването на паралелна проверка. Той уведомява компетентния орган на другите заинтересовани държави членки за всички случаи, за които предлага паралелна проверка, като обосновава избора си.
Той посочва периода, в който трябва да се извършат тези проверки.
3. Компетентният орган на всяка заинтересована държава членка решава дали да участва в паралелните проверки. Той потвърждава съгласието си или съобщава мотивирания си отказ на органа, предложил паралелната проверка.
4. Компетентният орган на всяка заинтересована държава членки определя представител, отговорен за ръководенето и координирането на действията по проверката.

РАЗДЕЛ III

АДМИНИСТРАТИВНО УВЕДОМЯВАНЕ

Член 17

Искане за уведомяване

1. По искане на компетентния орган на дадена държава членка компетентният орган на друга държава членка, в съответствие с правилата за уведомяване относно подобни инструменти в запитаната държава членка, уведомява адресата за всички актове и решения, издадени от административните органи на запитващата държава и отнасящи се до прилагането на нейна територия на законодателството в областта на данъците, предмет на настоящата директива.
2. В искането за уведомяване се посочва предметът на инструмента или решението, които трябва да бъдат съобщени, както и името и адресът на адресата, и всяка друга информация, която може да улесни идентифицирането на адресата.
3. Запитаният орган информира незабавно запитващия орган за отговора си, и по-специално за датата, на която адресатът е уведомен за решението или инструмента.
4. Запитващият орган отправя искане за уведомяване съгласно настоящия член само когато не е в състояние да уведоми адресата в съответствие с правилата за уведомяване относно съответните инструменти в запитващата държава членка, или когато такова уведомяване би породило прекомерни трудности. Компетентният орган на държава членка може да уведоми пряко адресат, който се намира на територията на друга

държава членка, относно съответния документ чрез препоръчано писмо или по електронен път.

РАЗДЕЛ IV

ОБРАТНА ИНФОРМАЦИЯ

Член 18

Условия

1. Когато компетентният орган предоставя информация съгласно членове 5 или 13, той може да поиска от получилия информацията компетентен орган да му изпрати обратна информация за това. Ако бъде поискана обратна информация, получилият информацията компетентен орган, без да засяга правилата относно данъчната тайна и защитата на данните, приложими в неговата държава членка, изпраща обратна информация на компетентния орган, който е предоставил информацията, във възможно най-кратък срок, но не по-късно от три месеца след като е станал известен резултатът от използването на поисканата информация. Комисията определя практическите условия с актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 32, параграф 2.
2. Веднъж годишно и в съответствие с двустранно договорените практически условия компетентните органи на държавите членки изпращат обратна информация на другите заинтересовани държави членки във връзка с автоматичния обмен на информация.

РАЗДЕЛ V

ОБМЕН НА НАЙ-ДОБРИ ПРАКТИКИ И ОПИТ

Член 19

Обхват и условия

1. Държавите членки съвместно с Комисията разглеждат и оценяват предвиденото в настоящата директива административно сътрудничество и обменят резултатите от своя опит с цел подобряване на това сътрудничество и разработване, ако е необходимо, на правила в съответните области.
2. Държавите членки, съвместно с Комисията, могат да изготвят насоки по отношение на всички аспекти, които се считат за необходими за обмен на най-добри практики и обмен на опит.

ГЛАВА IV

ПРАВИЛА ЗА АДМИНИСТРАТИВНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 20

Разкриване на информация и документи

1. Информацията, предавана между държавите членки в каквато и да е форма съгласно настоящата директива, представлява служебна тайна и е защитена по същия начин, както подобна информация съгласно националното законодателство на държавата

членка, която я получава. Такава информация може да се използва за целите на администрирането и прилагането на националните закони на държавите членки относно данъците, посочени в член 2.

Информацията може да се използва също и за изчисляване и облагане с други данъци и мита по член 2 от Директива 2010/24/ЕС на Съвета¹⁴, както и за изчисляване и събиране на вноски за задължително социално осигуряване.

Освен това тя може да се използва при съдебни и административни производства, свързани със санкции, образувани по повод нарушаване на данъчното законодателство, без да се засягат общите правила и разпоредби, уреждащи правата на ответниците и на свидетелите в тези производства.

2. С разрешението на компетентния орган на държава членка, който изпраща информацията съгласно настоящата директива, и само доколкото това е разрешено от законодателството на държавата членка на компетентния орган, получаващ информацията, информацията и документите, получени в съответствие с настоящата директива, могат да бъдат използвани за цели, различни от посочените в параграф 1. Такова разрешение се дава, ако информацията може да се използва за подобни цели в държавата членка на компетентния орган, изпращащ информацията.

3. Ако компетентният орган на една държава членка счита, че информацията, която е получил от компетентния орган на друга държава членка, може да бъде полезна на компетентния орган на трета държава членка за посочените в параграф 1 цели, той може да я предаде на последния компетентен орган, при условие че предаването се извършва в съответствие с правилата и процедурите, посочени в настоящата директива. Той информира компетентния орган на държавата членка, от който произхожда информацията, за намерението си да сподели тази информация с трета държава членка. Държавата членка на произход на информацията може да се противопостави на споделянето на информация до 10 работни дни от получаването на съобщението от държавата членка, която желае информацията да бъде споделена.

4. Разрешение за използване на информация по параграф 2, която е била предадена по силата на параграф 3, може да се даде само от компетентния орган на държавата членка, източник на информацията.

5. Информация, доклади, заявления и други документи или заверени копия, или извадки от тях, получени от запитания орган и предадени на запитващия орган в съответствие с настоящата директива, могат да бъдат привлечени като доказателства от компетентните органи на държавата членка на запитващия орган при условията, предвидени за подобна информация, доклади, заявления и други документи, предоставяни от орган на тази държава членка.

↓ (ЕС) 2016/881 чл. 1, т. 3

6. Независимо от параграфи 1—4 от настоящия член, информацията, предавана между държавите членки съгласно член 10, се използва за оценка на рисковете от високо ниво, свързани с трансферното ценообразуване и други рискове, свързани със свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби, включително оценка на риска от неспазване на приложимите правила за трансферното ценообразуване от страна на членовете на „МГП“, и по целесъобразност за икономически и статистически анализ.

¹⁴ Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки (ОВ L 84, 31.3.2010 г., стр. 1).

Корекциите на трансферното ценообразуване от страна на данъчните органи на получаващата държава членка не се основават на информацията, която се обменя съгласно член 10. Независимо от изложеното по-горе, не се забранява използването на информацията, предавана между държавите членки съгласно член 10, като основа за отправяне на допълнителни запитвания относно условията на трансферното ценообразуване на „МГП“ или относно други данъчни въпроси в хода на данъчен одит, като в резултат на това могат да бъдат направени подходящи корекции на облагаемия доход на дадено „съставно образуване“.

↓ 2011/16/ЕС (адаптиран)

Член 21

Ограничения

1. Запитаният орган на държава членка предоставя информацията по член 5 на запитващия орган на друга държава членка, при условие че запитващият орган е изчерпал обичайните източници на информация, които би могъл да използва при дадените обстоятелства, за да получи исканата информация, без да застрашава постигането на целите си.
2. Настоящата директива не налага на запитана държава членка задължението да извършва разследвания или да предоставя информация, ако извършването на такива разследвания или събирането на исканата информация за нейни собствени цели би противоречало на законодателството ѝ.
3. Компетентният орган на запитаната държава членка може да откаже да предостави информация, когато запитващата държава членка не е в състояние поради правни причини да предостави подобна информация.
4. Отказ за предоставяне на информация се допуска, ако това би довело до разкриването на търговска, промишлена или служебна тайна, или на търговски процес, или ако разкриването ѝ би противоречало на обществения ред.
5. Запитаният орган информира запитващия орган за основанията, поради които отказва да изпълни искането за информация.

Член 22

Задължения

1. Ако държава членка изисква информация в съответствие с настоящата директива, другата държава членка използва своите средства за събиране на информация, за да получи исканата информация, дори ако тази друга държава членка няма нужда от тази информация за своите собствени данъчни цели. Това задължение не противоречи на член 21, параграфи 2, 3 и 4, позоваването на които в никакъв случай не се тълкува като разрешение за запитана държава членка да откаже да предостави информация, само защото тази информация не представлява национален интерес.
2. При никакви обстоятелства член 21, параграфи 2 и 4 не се тълкуват като разрешение запитаният орган на държава членка да откаже да предостави информация, само защото информацията се държи от банка, друга финансова институция, лице, посочено или действащо като агент или доверено лице, или защото се отнася до капиталови дялове на лице.

3. Независимо от параграф 2 дадена държава членка може да откаже да предаде исканата информация, когато тази информация се отнася за данъчни периоди преди 1 януари 2011 г. и когато предаването на тази информация е могло да бъде отказано въз основа на член 8, параграф 1 от Директива 77/799/ЕИО, ако информацията е била поискана преди 11 март 2011 г.

Член 23

Разрастване на по-широкото сътрудничество, предоставено на трета държава

Ако държава членка предоставя по-широко сътрудничество на трета държава от сътрудничеството, предвидено в настоящата директива, тази държава членка не може да отказва същото по-широко сътрудничество на никоя друга държава членка, която желае да установи такова по-широко взаимно сътрудничество с тази държава членка.

Член 24

Стандартни формуляри и компютризирани формати

1. Исканията за информация и за административни разследвания в съответствие с член 5 и свързаните с тях отговори, потвърждения, искания за допълнителни общи сведения, невъзможност или отказ съгласно член 7 се изпращат, доколкото е възможно, посредством стандартен формуляр, установен от Комисията с актове за изпълнение, приети съгласно процедурата, предвидена в член 32, параграф 2.

Стандартните формуляри могат да бъдат придружени от доклади, заявления или други документи или заверени копия или извадки от тях.

2. Посоченият в параграф 1 стандартен формуляр включва най-малко следната информация, която запитващият орган трябва да предостави:

- а) самоличността на проверяваното или разследвано лице;
- б) данъчната цел, за която се търси информацията.

Запитващият орган може да предостави, доколкото му е известно и в съответствие с международните обстоятелства, името и адреса на всяко лице, за което се смята, че разполага с исканата информация, както и всякакви елементи, които могат да улеснят събирането на информация от страна на запитания орган.

3. Спонтанната информация и потвърждаването на получаването ѝ съгласно членове 13 и 14 съответно, молбите за административни уведомления съгласно член 17 и обратната информация съгласно член 18 се изпращат посредством стандартния формуляр, установен от Комисията с актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 32, параграф 2.

↓ 2014/107/ЕС чл. 1, т. 3
(адаптиран)

4. Автоматичният обмен на информация съгласно член 8 се извършва посредством стандартизиран компютризиран формат, който цели улесняване на такъв автоматичен обмен, който трябва да бъде използван за всякакъв вид автоматичен обмен на информация, установен от Комисията с актове за изпълнение. Тези актове за

изпълнение се приемат ☒ в съответствие с процедурата, посочена в член 32, параграф 2.

↓ (ЕС) 2018/822 чл. 1, т. 3
(адаптиран)

5. Комисията ☒ може да преразгледа ☒ стандартните формуляри, включително и правилата за езиковия режим, ☒ с актове за изпълнение, приети в съответствие с член 20, параграф 5 от Директива 2011/16/ЕС ☒ за автоматичния обмен на информация относно предварителни данъчни становища във връзка с трансгранични сделки и предварителни споразумения за ценообразуване съгласно член 9 ☒ и ☒ относно подлежащи на оповестяване трансгранични договорености съгласно член 11.

☒ Тези изпълнителни актове се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 32, параграф 2. ☒

Тези стандартни формуляри не включват елементи, различни от елементите за обмена на информация, изброени в член 9, параграф 5 и член 11, параграф 14, и всички други полета, свързани с тези елементи, които са необходими за постигане на целите, определени съответно в членове 9 и 11.

Езиковият режим, посочен в първа алинея, не възпрепятства държавите членки да предоставят информацията, посочена в членове 9 и 11, на някой от официалните езици на Съюза. Въпреки това езиковият режим може да предвижда, че основните елементи на обменяната информация се изпращат също така и на друг официален език на Съюза.

↓ (ЕС) 2016/881 чл. 1, т. 4
(адаптиран)

6. Автоматичният обмен на информация относно отчета по държави съгласно член 10 се извършва чрез стандартния формуляр, установен в таблици 1, 2 и 3 от раздел III на приложение III. Посредством актове за изпълнение Комисията приема езиковите договорености за този обмен. Те не възпрепятстват държавите членки да съобщават информацията, посочена в член 10, на всеки един от официалните и работните езици на Съюза. Въпреки това тези езикови договорености може да предвиждат, че основните елементи на подобна информация се изпращат също така и на друг официален език на Съюза. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 32, параграф 2.

↓ 2011/16/ЕС (адаптиран)

Член 25

Практически договорености

1. Предаването на информация по силата на настоящата директива, доколкото е възможно, се извършва по електронен път посредством мрежата CCN.

Ако е целесъобразно, Комисията ☒ посредством актове за изпълнение ☒ приема практически правила, необходими за изпълнение на първа алинея. ☒ Тези актове за изпълнение се приемат ☒ в съответствие с процедурата, посочена в член 32, параграф 2.

↓ 2014/107/ЕС чл. 1, т. 4

2. Комисията отговаря за развитието на мрежата CCN, необходимо, за да се осигури възможност за обмен на информация между държавите членки и за гарантирането на сигурността на мрежата CCN.

Държавите членки отговарят за развитието на своите системи, което е необходимо, за да се осигури обмена на информация чрез използването на мрежата CCN и за гарантирането на сигурността на своите системи.

Държавите членки гарантират, че всяко физическо „лице, за което се предоставя информация“, се уведомява за всяко нарушение на сигурността във връзка с неговите данни, когато нарушението може да повлияе неблагоприятно на защитата на личните му данни или на личния му живот.

Държавите членки се отказват от исканията си за възстановяване на направените от тях разходи по прилагането на настоящата директива, освен във връзка с възнагражденията, платени на експерти, когато това е приложимо.

↓ (ЕС) 2015/2376 чл. 1, т. 5,
буква а)

3. Лицата, надлежно упълномощени от Органа за акредитиране по сигурността към Комисията, могат да имат достъп до тази информация само доколкото това е необходимо за наблюдението, поддръжката и развитието на регистъра по параграф 5 и на мрежата CCN.

↓ 2011/16/ЕС

4. Исканията за сътрудничество, включително исканията за уведомяване и приложените към тях документи, могат да се изготвят на всеки език, за който запитаният и запитващият орган са се споразумели.

Тези искания се придружават от превод на официалния език или на един от официалните езици на държавата членка на запитания орган само в специални случаи, когато запитаният орган представи основания за искането за такъв превод.

↓ (ЕС) 2018/822 чл. 1, т. 4
(адаптиран)

5. ☒ Компетентните органи на държавите членки имат достъп до информацията, записана в ☒ защитен централен регистър на държавите членки за административно сътрудничество в областта на данъчното облагане ☒, създаден и обезпечен в техническо и логистично отношение от Комисията в съответствие с член 21, параграф 5 от Директива 2011/16/ЕС, ☒ в който информацията, съобщавана съгласно член 9, параграфи 1 ☒ и ☒ член 11, параграфи 13, 14 и 16, се записва в изпълнение на изискванията за автоматичен обмен, предвидени в посочените параграфи.

Комисията също има достъп до информацията в регистъра, но при спазване на ограниченията, предвидени съответно в член 9, параграф 7 и член 11, параграф 17. Комисията приема необходимите практически правила ☒ посредством актове за

изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по член 32, параграф 2.

Докато регистърът започне да функционира, автоматичният обмен по член 9, параграфи 1 и член 11, параграфи 13, 14 и 16 се извършва в съответствие с параграф 1 от настоящия член и приложимите практически правила.

↓ 2016/881 чл. 1, т. 5

6. Информацията, предоставена съгласно член 10, параграф 2, се изпраща по електронен път чрез мрежата CCN. Комисията приема необходимите практически договорености за актуализирането на мрежата CCN посредством актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 32, параграф 2.

↓ 2011/16/EC

Член 26

Специфични задължения

1. Държавите членки вземат всички необходими мерки за:

- а) осигуряване на ефективна вътрешна координация в рамките на организацията, посочена в член 4;
- б) установяване на пряко сътрудничество с органите на другите държави членки, посочени в член 4;
- в) осигуряване на безпрепятственото прилагане на процедурите за административно сътрудничество, предвидени в настоящата директива.

↓ (EC) 2016/2258 чл. 1

2. За целите на изпълнението и прилагането на законовите разпоредби на държавите членки, с които се привежда в действие настоящата директива, и за да се гарантира функционирането на административното сътрудничество, което тя установява, държавите членки предвиждат в законодателството си достъп от страна на данъчните органи до механизмите, процедурите, документите и информацията, посочени в членове 13, 30, 31 и 40 от Директива (ЕС) 2015/849.

↓ 2011/16/EC

3. Комисията съобщава на всяка държава членка всякаква обща информация относно изпълнението и прилагането на настоящата директива, която е получила и е в състояние да предостави.

ГЛАВА V

ОТНОШЕНИЯ С КОМИСИЯТА

Член 27

Оценка

1. Държавите членки и Комисията проучват и оценяват резултатите от работата на предвиденото в настоящата директива административно сътрудничество.
2. Държавите членки съобщават на Комисията цялата необходима информация за оценката на ефективността на предвиденото в настоящата директива административно сътрудничество при борбата с укриването на данъци и избягването на данъчното облагане.

↓ 2018/822 чл. 1, т. 5

3. Държавите членки представят на Комисията годишна оценка за ефективността на автоматичния обмен на информация съгласно членове 8 – 11, както и за постигнатите практически резултати. Формата и условията за представянето на годишната оценка се приемат от Комисията чрез актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 32, параграф 2.

↓ 2011/16/ЕС (адаптиран)

4. Комисията определя списъка от статистически данни, които държавите членки представят за целите на оценка на настоящата директива ☒ чрез актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 32, параграф 2. ☒

↓ (ЕС) 2015/2376 чл. 1, т. 7

Член 28

Поверителност на информацията

1. Информацията, която се съобщава на Комисията съгласно настоящата директива, се третира от Комисията като поверителна в съответствие с разпоредбите, приложими за органите на Съюза, и не може да се използва за никакви други цели, освен за да се определи дали и до каква степен държавите членки спазват настоящата директива.
2. Информацията, която се съобщава на Комисията от държава членка съгласно член 27, както и всички доклади или документи, изготвени от Комисията въз основа на тази информация, могат да бъдат предавани на останалите държави членки. Предаваната информация представлява служебна тайна и е защитена по същия начин, както подобна информация съгласно националното законодателство на държавата членка, която я получава.

Изготвените от Комисията доклади и документи, посочени в първа алинея, могат да се използват от държавите членки само за аналитични цели и не се публикуват, нито се предоставят на други лица или органи без изричното съгласие на Комисията.

ГЛАВА VI

ОТНОШЕНИЯ С ТРЕТИ ДЪРЖАВИ

Член 29

Обмен на информация с трети държави

1. Ако компетентният орган на държава членка получи от трета държава информация, която има предполагаема значимост за администриране и прилагане на националните закони на тази държава членка относно данъците, посочени в член 2, този орган може да предоставя информацията на компетентните органи на държавите членки, за които тази информация може да бъде полезна, и на всички запитващи органи, доколкото това е разрешено съгласно споразумение с тази трета държава.

2. Компетентните органи могат, в съответствие с вътрешните си разпоредби относно предоставянето на лични данни на трети държави, да съобщават на трети държави информация, получена в съответствие с настоящата директива, единствено ако са спазени всички посочени по-долу условия:

- а) компетентният орган на държавата членка, който е източник на информацията, е изразил съгласие за това съобщение;
- б) съответната трета държава е предприела действия за оказване на поисканото сътрудничество за събиране на доказателства за транзакции с нередовен или незаконен характер, които противоречат на данъчното законодателство или го нарушават.

ГЛАВА VII

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 30

Защита на данните

↓ 2014/107/ЕС чл. 1, т. 5,
буква а) (адаптиран)

1. Обменът на информация, извършван съгласно настоящата директива, е предмет Регламент (ЕС) 2016/679. Въпреки това за целите на правилното прилагане на настоящата директива държавите членки ограничават обхвата на задълженията и правата, предвидени в член 13, член 14, параграф 1 и член 15 от Регламент (ЕС) 2016/679, до степента, необходима за запазване на интересите по член 23, параграф 1, буква д) от посочения регламент.

↓ (ЕС) 2015/2376 чл. 1, т. 8

2. Разпоредбите на Регламент (ЕС) 2018/1725 се прилагат по отношение на всяко обработване на лични данни съгласно настоящата директива от страна на институциите и органите на Съюза. Въпреки това, за целите на правилното прилагане на настоящата директива, обхватът на задълженията и правата, предвидени в член 15, член 16, параграф 1 и членове 17—21 от Регламент (ЕС) 2018/1725, се ограничава до степента, необходима за запазване на интересите по член 25, параграф 1, буква в) от посочения регламент.

↓ 2014/107/ЕС чл. 1, т. 5,
буква б) (адаптиран)

3. Предоставящите информация финансови институции и компетентните органи на всяка държава членка се считат за администратори на данни за целите на Регламент (ЕС) 2016/679.

4. Независимо от параграф 1, всяка държава членка гарантира, че всяка „предоставяща информация финансова институция“ под нейната юрисдикция информира всяко засегнато физическо „лице, за което се предоставя информация“, че информацията, свързана с него, посочена в член 8, параграф 4, ще бъде събрана и предадена в съответствие с настоящата директива, и гарантира, че „предоставящата информация финансова институция“ предоставя на това физическо лице цялата информация, на която то има право съгласно Регламент (ЕС) 2016/679, в срок, който позволява на лицето да упражни правата си на защита на данните, и при всички случаи преди съответната „предоставяща информация финансова институция“ да е предоставила информацията, посочена в член 8, параграф 4, на компетентния орган на държавата членка, на която е местно лице.

5. Информацията, обработена в съответствие с настоящата директива, се съхранява за срок, не по-дълъг от необходимия за постигане на целите на настоящата директива, и при всички случаи в съответствие с националните правила на всеки администратор на данни относно давностните срокове.

↓ (ЕС) 2018/822 чл. 1, т. 6

Член 31

Санкции

Държавите членки установяват система от санкции, приложими при нарушение на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива и отнасящи се до членове 10 и 11, и вземат всички необходими мерки за осигуряване на прилагането им. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

↓ (ЕС) 2016/881 чл. 1, т. 8

Член 32

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Комитет за административно сътрудничество в областта на данъчното облагане. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

↓ (ЕС) 2018/822 чл. 1, т. 7
(адаптиран)

Член 33

Докладване

1. На всеки пет години след 1 януари 2018 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането на настоящата директива.
2. На всеки две години след 1 юли 2020 г. държавите членки и Комисията оценяват в каква степен остава актуално приложение IV, а Комисията представя доклад на Съвета. Ако е целесъобразно, този доклад се придружава от законодателно предложение.

↓ 2011/16/ЕС (адаптиран)

Член 34

Съобщаване

Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 35

Отмяна

Директива 2011/16/ЕС, изменена с директивите посочена в приложение V, част А се отменя, без да се засягат задълженията на държавите членки относно сроковете за транспониране в националното законодателство и датите на прилагане на директивите, посочени в приложение V, част Б .

Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието, изложена в приложение VI .

Член 36

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на ☒ 2 юли 2020 г. ☒

Член 37

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

*За Съвета
Председател*